Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul X Seria II-a Nr. 1660 | 4 PAGINI — 20 BANI | Sîmbătă 28 august 1954

Un măreț program de dezvoltare a agriculturii

Publicarea Proiectului Directivelor Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani stîrnește în rîndurile întregului nostru popor muncitor un puternic elan creator, dorința fierbinte de a se avînta în lupta pentru înfăptuirea măsurilor indicate de partid în vederea ridicării bunăstării celor ce muncesc.

Apropierea celui de al II-lea Congres al P.M.R. constituie pentru poporul nostru muncitor un nou prilej măreț de a-și manifesta dragostea sa fierbinte față de partid, conducătorul înțelept și iubit și de a-și întări convingerea că politica partidului este expresia năzuințelor sale cele mai fierbinți.

În anii democrației populare au survenit schimbări radicale în agricultura țării noastre. Sub steagul partidului oamenii muncii au lichidat moșierimea ca clasă, au obținut victorii în aplicarea politicii de îngrădire a chiaburimii și au pășit la transformarea socialistă a agriculturii. Cu sprijinul frățesc al clasei muncitoare și al statului nostru, țărănimea muncitoare și-a îmbunătățit simțitor nivelul de trai. Prin grija statului de democrație populară, în agricultura noastră lucrează astăzi peste 25.000 tractoare convenționale, peste 5.000 semănători cu tracțiune mecanică și alte mașini agricole moderne. A crescut considerabil numărul cadrelor de specialiști pentru agricultură. Datorită aplicării pe scară tot mai largă a agrotehnicii, obținem astăzi o producție crescîndă la hectar. Șeptelul a cunoscut de asemenea o creștere în ultimii 10 ani. Cele 2.048 gospodării agricole colective și cele 2.384 întovărășiri create pe baza liberului consimțămînt al țăranilor muncitori, își dovedesc pe deplin superioritatea față de gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori.

Plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din august 1953, a arătat că, nivelul producției agricole a rămas însă în urmă față de cerințele mereu crescînde de aprovizionare a oamenilor muncii cu produse vegetale și animale și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole și a luat o serie de măsuri organizatorice și economice menite să lichideze rămînerea în urmă a agriculturii. În acest scop plenara a hotărît orientarea cursului politicii economice spre o repartizare mai justă a mijloacelor materiale și îndeosebi a investițiilor, în vederea unei dezvoltări continue, raționale, a industriei grele, a creșterii producției bunurilor de consum popular, a lichidării rămînerii în urmă a agriculturii față de dezvoltarea industriei și a ridicării nivelului de trai al poporului muncitor. Ca urmare a acestor măsuri s-au obținut unele rezultate pozitive în dezvoltarea agriculturii. Volumul investițiilor și creditelor pentru agricultură s-a mărit, s-a elaborat și a început să se aplice legea pentru dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954—1956, a sporit numărul de tractoare și mașini agricole, s-a mărit suprafața însămînțată cu porumb, culturi tehnice și legumicole, lucrările agricole de toamnă și primăvară s-au executat la un nivel agrotehnic mai înalt etc.

Dar, așa cum se arată în Proiectul Directivelor, nivelul actual al producției agricole a rămas mult în urma cerințelor crescînde de aprovizionare a populației muncitoare cu produse vegetale și animale și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole. Exprimînd grija neobosită a partidului pentru creșterea bunăstării materiale și culturale a poporului muncitor. Proiectul de Directive arată că este necesar ca în următorii 2-3 ani să se realizeze o cotitură în dezvoltarea producției agricole și să se obțină sporirea producției la hectar, la toate culturile în special la grîu, porumb, cartofi, sfeclă de zahăr, bumbac, floarea soarelui, mărirea numărului de animale și a productivității lor, valorificarea rațională a terenurilor slab cultivate și necultivate.

Proiectul de Directive arată că în faza actuală a construcției socialismului în țara noastră — odată cu dezvoltarea industriei grele și cu creșterea rapidă a industriei ușoare și alimentare, producătoare de bunuri de larg consum — ridicarea agriculturii este veriga hotărîtoare pentru dezvoltarea întregii economii naționale și creșterea nivelului de trai al poporului muncitor.

Proiectul Directivelor Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani constituie un vast program de măsuri care deschide în fața poporului nostru, în fața tineretului muncitor, uriașe perspective de desfășurare a unei activități creatoare, pusă în slujba construirii unei vieți fericite.

În fiecare punct al Proiectului de Directive tinerii noștri văd o chemare la înfăptuirea unor fapte însemnate cu care să ilustreze elanul lor năvalnic, dragostea lor față de popor și față de partid. Citind Proiectul Directivelor, tinerii de la orașe și sate simt în ei dorința fierbinte de a participa cu abnegație la îndeplinirea sarcinilor puse de partid.

Proiectul de Directive arată că, în scopul măririi producției agricole globale, suprafața arabilă a țării trebuie să crească în anul 1956 pînă la 10 milioane hectare. O atenție deosebită este acordată măririi producției globale de cereale și a producției de cereale marfă, care constituie principala condiție pentru dezvoltarea tuturor celorlalte ramuri de producție vegetală, pentru dezvoltarea creșterii animalelor, pentru asigurarea aprovizionării abundente a oamenilor muncii cu alimente și a industriei ușoare și alimentare cu materii prime agricole. Astfel, suprafața însămînțată cu cereale va trebui să se extindă în 1955 pînă la 7.220.000 ha., iar în 1956 pînă la 7.360.000 ha. Producția globală de cereale va trebui să sporească în următorii 2-3 ani pînă la 10.500.000 tone prin mărirea recoltei medii la hectar, la fiecare cereală. Simțitor va crește și producția globală la principalele culturi tehnice: sfecla de zahăr, bumbac, tutun, cînepă, in etc. Extinderea suprafețelor cultivate cu cartofi și legume pînă la 480.000 ha. în 1956, mai ales în zonele din jurul centrelor muncitorești va duce la sporirea producției și la o aprovizionare tot mai bună a oamenilor muncii de la orașe cu cartofi și legume. Măsuri importante sînt prevăzute și pentru dezvoltarea viticulturii și pomiculturii. Proiectul de Directive prevede o serie de măsuri de mare însemnătate pentru dezvoltarea creșterii vitelor. Ele vin să întărească legea pentru dezvoltarea creșterii animalelor în anii 1954—1956 în R.P.R., să dea un nou avînt dezvoltării șeptelului mai ales la vaci, creării unei baze furajere corespunzătoare, ridicării considerabile a productivității animalelor, măririi cantităților de produse animale etc.

Cu toate succesele importante obținute pe drumul mecanizării agriculturii, Proiectul de Directive arată că și pe viitor dotarea și aprovizionarea agriculturii cu tractoare, mașini agricole, piese de schimb, utilaj de reparații, îngrășăminte minerale și alte mijloace de producție și materiale, constituie probleme hotărîtoare pentru dezvoltarea agriculturii. De aceea, în anii 1955—1956 se vor livra agriculturii 10.000 tractoare agricole și rutiere de diferite tipuri, 12.000 pluguri de tractoare, 6.000 cultivatoare diferite, 5.500 mașini de semănat și plantat, 3.200 secerători-legători, 3.600 combine pentru păioase și porumb, precum și alte mii și mii de mașini agricole moderne.

Dezvoltarea continuă a agriculturii necesită importante investiții. Rămînerea în urmă a agriculturii se explică într-o măsură și prin faptul că pînă în anul 1953 investițiile acordate acestei ramuri a economiei au fost insuficiente. Proiectul de Directive prevede ca în anul 1955 să se investească pentru dezvoltarea producției agricole vegetale și animale suma de cca. 3.000 milioane lei, iar în anul 1956 suma de cca. 4.000 milioane lei; în anii 1955—1956 se vor construi și pune în exploatare în S.M.T. numărul corespunzător de ateliere, remize, magazii, locuințe etc. Proiectul de Directive dă importante indicații în vederea îmbunătățirii activității Stațiunilor de Mașini și Tractoare și lărgirii mecanizării în producția agricolă.

Pentru îmbunătățirea activității gospodăriilor agricole de stat se prevăd în Proiectul de Directive măsuri pentru justa folosire a terenului și pentru mărirea producției vegetale și animale. Directivele cuprind recomandări pentru consolidarea economică, organizatorică și politică a gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole. La baza întregului program de măsuri elaborat de partid stă principiul cointeresării materiale a producătorilor în scopul măririi producției agricole, pentru ca după predarea cotelor obligatorii către stat și livrarea cantităților contractate, producătorii să poată pune în vînzare în piețe, tîrguri și oboare, surplusul de produse peste nevoile lor gospodărești.

Proiectul de Directive prevede și sarcini privind îmbunătățirea sistemului de pregătire a cadrelor de specialiști în agricultură și justa lor folosire în producție, ca și sarcini legate de îmbunătățirea activității științifice, a propagandei agricole, etc.

Organizațiile U.T.M. de la sate și tineretul sătesc trebuie să constituie un sprijin direct al organizațiilor de partid în lupta pentru înfăptuirea sarcinilor puse de Directive.

Activiștii utemiști, utemiștii, trebuie să-și însușească temeinic și să popularizeze sarcinile prevăzute în aceste Directive. De aceasta depinde în primul rînd succesul în munca de mobilizare a întregului tineret la realizarea sarcinilor cuprinse în Directivele partidului.

In centrul activității organizațiilor U.T.M. trebuie să stea, ca un fir călăuzitor indicațiile date de partid pentru dezvoltarea continuă a agriculturii. Ele trebuie să însuflețească tineretul de la sate în lupta pentru introducerea metodelor de muncă înaintate și a tehnicii noi în producția agricolă, pentru participarea largă la întrecerea socialistă în S.M.T., G.A.S., G.A.C., și întovărășiri, pentru dezvoltarea întrecerii patriotice, în vederea sporirii producției agricole. In întreaga lor activitate organizațiile U.T.M. de la sate trebuie să se sprijine pe un larg activ de tineri, pe tinerii muncitori și tehnicieni din agricultură, pe tinerii țărani muncitori fruntași ai recoltelor bogate și ai producției animale ridicate, pe tinerii țărani muncitori care activează perseverent pentru transformarea socialistă a agriculturii.

O mare răspundere le revine utemiștilor în ce privește însușirea cît mai deplină a științei agrotehnice. Cei mai buni utemiști, absolvenți ai școlilor și institutelor agricole trebuie să se străduiască a răspunde cu cinste sarcinilor care le revin în lupta pentru dezvoltarea agriculturii noastre.

O atenție deosebită trebuie să acorde organizațiile U.T.M. de la sate ridicării nivelului politic al activiștilor utemiști, înarmării acestora cu minimum de cunoștințe agro-zootehnice, de economie și organizare a producției agricole

O muncă plină de răspundere revine organizațiilor U.T.M. din S.M.T. sau din gospodăriile agricole de stat, din gospodăriile agricole colective și din întovărășirile agricole care trebuie să mobilizeze tineretul la îndeplinirea la timp și la un înalt nivel calitativ a sarcinilor ce le revin.

Tineretul muncitor al patriei noastre, însuflețit de ideile cuprinse în Proiectul de Directive, va lupta cu și mai mult entuziasm pentru atingerea mărețelor sarcini puse de partid: creșterea puternică a producției agricole, pentru ca în următorii 2—3 ani să se obțină o abundență de produse necesare unei vieți tot mai îmbelșugate a celor ce muncesc de la orașe și sate.

Sub conducerea partidului, colectiviștii pășesc spre noi realizări

În fiecare zi din emisiunile stației de radioficare a gospodăriei și din ziare colectiviștii din Corbeanca află noutăți despre viața și lupta oamenilor muncii din țara noastră și de peste hotare.

E vremea prînzului. Munca în gospodărie a încetat. Colectiviștii se pregătesc să meargă la masă. Dar astăzi a sosit o veste nouă, deosebit de importantă.

Cineva a adus ziarul chiar la grădina de zarzavat a gospodăriei. Strînși în jurul tinerei Niculina Haralambie colectiviștii citesc: — Proiectul C.C. al P.M.R. — „Directivele Congresului al II-lea al Partidului cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani". Ascultînd Proiectul de Directive, mulți colectiviști își amintesc de primii pași făcuți de ei pe calea cea nouă — gospodăria colectivă — la îndemnul partidului. La început multora nu le era îndeajuns de limpede calea aleasă. Dar toți doreau să trăiască mai bine. Astăzi însă, cînd în curtea gospodăriei se numără 294 animale, cînd pămîntul lor roditor, muncit cu ajutorul mecanizatorilor de la S.M.T. Cocioc, dă acum recolte care întrec cu mai mult de jumătate pe cele ale țăranilor muncitori cu gospodării individuale, cînd privesc cele două corpuri de clădiri în care se află sediul gospodăriei, grajdul nou al vitelor cu o capacitate de 80 capete, magazia în care intră 10 vagoane de cereale, remizele și adăposturile mașinilor și uneltelor agricole toate înfăptuirile lor pe drumul belșugului, ei mulțumesc partidului pentru povața bună dată, pentru îndrumarea dată necontenit.

Colectiviștii din Corbeanca au o încredere nețărmurită în partid. Tot ce-i învață partidul are ca scop prosperitatea

vieții lor, un trai civilizat, fericit al tuturor celor ce muncesc de la orașe și sate. De aceea Directivele Congresului al II-lea al Partidului — Proiectul C.C. al P.M.R.— au fost primite cu multă bucurie. Colectiviștii văd în indicațiile date de partid calea pentru dezvoltarea propriei lor gospodării, pentru creșterea rentabilității și a veniturilor.

Ei sînt hotărîți să întărească disciplina și organizarea muncii, să folosească cuceririle agrotehnicii înaintate, să cheltuiască chibzuit fondurile, să dezvolte creșterea animalelor, păsărilor etc. Îndeplinind indicațiile partidului privind dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani ei vor realiza și o serioasă creștere a avutului gospodăriei lor, a veniturilor ce li se cuvin după munca depusă.

De pe cuprinsul patriei

Un nou aparat de radio romînesc

Muncitorii fabricii „Radio popular" din Capitală au început zilele trecute producția în serie a unui nou tip de aparat universal de radiorecepție cu 3 lămpi și două lungimi de undă.

Noul aparat tip „București S. 543 U", proiectat de inginerul Gh. Terza, face parte din seria aparatelor tip popular, și este superior vechilor tipuri produse pînă acum. Față de aparatul „București A" proiectat și construit anul acesta, noul aparat are avantajul că poate fi folosit atît la rețeaua de curent continuu cît și la cea de curent alternativ. În plus, aparatul are un consum mai mic de curent, o muzicalitate mai bună, iar înlocuirea transformatorului de rețea cu rezistențe asigură o reducere a paraziților.

Conducerea tehnică a fabricii urmărește ca producția în serie să se desfășoare în cele mai bune condiții. La sfîrșitul anului numărul receptoarelor „București" tip universal va atinge cîteva zeci de mii.

Pînă în prezent a fost terminată prima serie de 100 de aparate. În cursul lunii septembrie radioreceptoarele tip „București S. 543 U" vor fi puse în vînzare prin magazinele de stat.

(Agerpres)

Tot mai multe discuri

Colectivul întreprinderii „Electrecord" din cadrul Direcției generale a Ministerului Culturii aduce o contribuție însemnată la răspîndirea muzicii în rîndul maselor. An de an, prin magazinele de desfacere a materialelor muzicale, au fost puse la dispoziția cumpărătorilor tot mai multe discuri fabricate de această întreprindere. In comparație cu anul 1950, în acest an, producția de discuri va crește cu mai bine de 4 ori. Numai în cursul lunii august au fost realizate cu 15.000 mai multe discuri decît în luna iunie, iar pînă la sfîrșitul acestui trimestru producția de discuri va crește cu 178 la sută față de cea realizată în primul semestru al anului 1954.

Realizarea pentru prima dată în țara noastră a materiei plastice folosită la fabricarea discurilor crează mari posibilități pentru dezvoltarea continuă a producției. In prezent, colectivul întreprinderii „Electrecord" se preocupă de îmbunătățirea calității discurilor prin perfecționarea metodelor de fabricație a materiilor plastice.

O uzină electrică sătească

De curînd, la Miercurea Niraj, Regiunea Autonomă Maghiară s-a terminat construcția unei uzine electrice ridicată de către locuitorii acestei comune.

Noua uzină, înzestrată cu 2 motoare de 150 CP fiecare, va furniza energia necesară electrificării comunei și satelor învecinate, atelierelor de reparații ale S.M.T. din localitate și stației de radioficare.

INTRECEREA CONTINUĂ

Folosind rațional materia primă

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru **Ion Ghițuică**).

Cooperativa meșteșugărească de producție „Îmbrăcămintea" din Constanța, luptă pentru a produce tot mai multe bunuri de larg consum. Astfel secția de tineret depășește lunar planul cu 50 la sută. Folosind rațional materia primă cooperativa a reușit să producă în ultimele 3 luni diferite confecții în plus din materiale economisite și din cupoane în valoare de 96.130 lei. Tinerii Ioan Bucur, Anet Bangal. Zamfira Călin, Constantin Rizea au reușit — prin organizarea temeinică a locului de muncă — să-și depășească planul cu 127-141 la sută și să îmbunătățească calitatea confecțiilor.

Spre noi succese

Tinerii de la uzina electrică Schitu Golești din regiunea Pitești, antrenați în întrecerea socialistă obțin noi și însemnate succese în muncă. Astfel brigada II-a U.T.M. de la secția mecanică, și-a depășit sarcinile de plan pe luna august cu 186 la sută. Din cadrul brigăzii s-au evidențiat tinerii din grupa fierarului Ion Ghizdavăț care își depășesc zilnic planul de producție cu 60 la sută, dînd la timp lucrări de bună calitate. Impreună cu grupa sa, Ion Ghizdavăț a realizat în luna august economii de materiale în valoare de 2.500 lei.

Tot din această brigadă face parte și fruntașul în producție Petre Oproiu care și-a depășit planul de producție pe luna în curs cu 55,62 la sută.

De asemenea, aplicînd metoda sovietică Rîșcov, Valeriu Boboc și-a depășit planul lunar de producție cu 37,50 la sută. Datorită aplicării acestei metode el a reușit să obțină rezultate bune amortizînd vibrațiile mașinii și reușind să strunjească piesele cu diametre mari, la viteză mare, fără a produce șocuri sau vibrații la mașina sa.

Brigada complexă de lăcătuși, condusă de către tov. Traian Oancea II, muncind cu aceeași dragoste, și-a sporit succesele depășindu-și sarcinile de plan la repararea cazanului I și II și a turbinei nr. 1, cu 100 la sută.

Utemiștii și tinerii din uzina noastră luptă cu și mai mult elan pentru obținerea a noi și însemnate succese.

Corespondent
AUREL D. MILOIU

Pe șantierul fabricii de penicilină

Pe șantierul fabricii de penicilină din regiunea Iași crește necontenit avîntul întrecerii socialiste. Muncitorii, tehnicienii și inginerii întreprinderii 142 construcții, aparținînd trustului 14-Iași, care lucrează pe acest șantier dau bătălia pentru îndeplinirea sarcinilor ce le stau în față.

În cinstea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei vrednicii constructori și-au îndeplinit toate angajamentele luate. A fost montată armătura la bazinul de apă, unde a lucrat cu elan grupul de constructori condus de maistrul Iustin Cordeneanu, a fost terminată turnarea betonului la centrala termică, s-a terminat construirea garajului, s-a zidit în întregime stația de conexiune și s-a trecut la montarea mașinilor în atelierul mecanic. Majoritatea mașinilor ce se montează în acest atelier — strunguri, mașini de frezat de mare precizie — sînt aduse din Uniunea Sovietică. În preajma zilei de 23 August s-a terminat de montat macaraua turn cu ajutorul căreia sînt ridicate elementele prefabricate folosite la acoperișul clădirilor în construcție.

Un nou avînt muncii a fost dat de cuvîntarea rostită de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R. care la adunarea festivă pentru sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării patriei, a arătat că în cursul anului viitor țara va fi aprovizionată cu penicilină fabricată în noua întreprindere ce se construiește în regiunea Iași. Acum, constructorii de pe șantier muncesc cu avînt la executarea lucrărilor pentru darea în folosință a 3 pavilioane și anume: un pavilion de producție unde se va fabrica penicilina, altul care cuprinde hala de compresoare, și al treilea pavilion pentru centrala termică. În cele 3 clădiri se lucrează la montarea tîmplăriei, a geamurilor etc.

Pentru a da în folosință cît mai curînd noua fabrică de penicilină zeci și zeci de muncitori își întrec normele. Așa sînt zidarii Tudor V. Ioan și Petru Zebrei care își depășesc zilnic normele între 80-100 la sută, dulgherul Eugen Zehacek care realizează zilnic peste două norme și muncitorii echipei de betoniști, condusă de Gh. Popescu, care își depășește zilnic normele în medie cu 140 la sută.

Pentru oamenii muncii

In cele 3 ateliere ale întreprinderii locale „23 August", din Orașul Stalin, muncitorii se străduiesc să dea oamenilor muncii din acest oraș, tot mai multă mobilă de bună calitate.

Muncitorii din atelierele de tîmplărie ale întreprinderii au reușit în timp de numai 24 zile să dea oamenilor muncii 250 dulapuri vestiare, 102 garnituri bucătărie, 35 mese sufragerie, 25 birouri cu 2 corpuri etc.

In fruntea întrecerii socialiste ce se desfășoară și acum cu aceeași intensitate ca înainte de 23 August, în aceste ateliere s-au situat tîmplarii Martin Liehn, Ștefan Piroșca, Ștefan Pall, Ioan Georgescu, și alții care, folosind din plin timpul de lucru, au reușit să-și depășească zilnic norma cu 65—70 la sută.

Muncitorii din această întreprindere producătoare de bunuri de larg consum au reușit de asemenea să livreze o mare varietate de mărfuri din alte domenii printre care: mai mult de 1.000 găleți de tablă galvanizată, 400 bucăți balamale, 350 drucăre cu șilduri, 282 cuțite industriale, 8 radiatoare auto, 70 arcuri auto, 50 prășitoare, 19 căruțe, 66 roabe precum și serviete, ranițe, saci de merinde, sacoșe, prelate și altele.

Corespondent
CONSTANTIN CINDEA

Noi locuințe muncitorești

An de an, prin grija partidului și guvernului sînt date în folosința oamenilor muncii sute de noi locuințe confortabile, construite în baza fondurilor alocate de stat.

In acest an, pentru oamenii muncii din patria noastră, s-au construit sau sînt în curs de construire din fondurile statului cu 40 la sută mai multe locuințe decît în anul trecut.

Pentru minerii din Valea Jiului s-au înălțat din anul 1951 și pînă la 1 august 1954, un număr de 2053 apartamente cu o suprafață locativă de 139.100 m.p. In cinstea „Zilei Minerului" și a marii sărbători de la 23 August, constructorii din Valea Jiului au mai dat în folosință minerilor de la Vulcan, Lupeni, Uricani, Petrila, Lonea și Petroșani un număr de 386 apartamente.

In celelalte centre carbonifere, vor fi construite în acest an aproape 320 de apartamente, dintre care 80 la Filipeștii de Pădure, 90 la Dorna și 50 la Șorecani, iar alte 400 de apartamente începute vor fi terminate în anul 1955. Tot în acest an vor mai fi construite cîteva cămine pentru minerii nefamiliști, la Filipeștii de Pădure, Dorna, Doicești etc. cu o capacitate de 500 locuri. In anul 1955 vor fi terminate alte cămine cu peste 1000 locuri.

Pentru siderurgiștii de la Hunedoara și oțelarii de la Reșița partidul și guvernul țării noastre manifestă o grijă asemănătoare. La Hunedoara, constructorii au ridicat un nou orășel. Acesta se compunea la 1 august 1954 din mai mult de 420 apartamente cu o suprafață locativă de peste 28.100 m.p.

De asemenea pentru oțelarii și muncitorii metalurgiști din Reșița în noul cartier de la poalele muntelui Semenic s-au înălțat din anul 1951 și pînă la 1 august 1954, mai mult de 300 de apartamente cu o suprafață locativă de 23.100 m.p.

(Agerpres)

Aviația sanitară în slujba poporului muncitor

Săltînd ușor pe izlazul comunei Negrești, avionul sanitar își luă zborul ducînd un copil născut prematur care se zbătea între viață și moarte. Curînd, datorită intervenției rapide, speranța mamei Natalia Ipătoaie, țărancă muncitoare, de a-și vedea copilul salvat s-a împlinit. Acesta este unul din sutele de zboruri pe care le efectuează avioanele din Iași ale aviației sanitare cu bolnavi, specialiști, medicamente, pentru a salva numeroase vieți omenești.

În cursul anului trecut și al primelor șase luni ale acestui an, aviația sanitară din Iași, care deservește regiunile Iași, Suceava, Bacău și Bîrlad, a transportat 206 bolnavi, peste 2.400 kg. medicamente, precum și 1.000 kg. sînge și plasmă necesare transfuziilor urgente. Zeci de specialiști din centrul medical Iași s-au deplasat cu ajutorul avioanelor sanitare în diferite localități pentru a acorda asistență sanitară în cazuri urgente.

TIMPUL TREBUIE FOLOSIT CU CHIBZUINȚĂ

Despre munca de pregătire a lucrărilor de toamnă la G. A. S. Călinești

In lupta pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de partid și guvern, pentru obținerea de recolte sporite, muncitorii și tehnicienii de la gospodăria de stat din Călinești-Botoșani au obținut o serie întreagă de realizări însemnate. Aceste realizări dovedesc preocuparea lor permanentă de a spori succesele obținute în anii trecuți, de a face din gospodăria lor o gospodărie fruntașă.

Anul trecut, sub îndrumarea organizației de partid, la gospodăria agricolă de stat Călinești au fost aplicate întocmai indicațiile din hotărîrile guvernului și partidului privind buna desfășurare a muncilor agricole. Și rezultatele nu au întîrziat să se arate. Așa, de exemplu, la secția Ionășeni s-a semănat grîu în arătură adîncă de toamnă și s-au aplicat o serie de măsuri agrotehnice pentru îngrășarea pămîntului și întreținerea culturilor, ceea ce a făcut posibil ca în vara acestui an să se obțină o producție sporită de grîu la hectar.

Dezmiriștitul imediat după treieriș și arătura adîncă de toamnă contribuie la ridicarea producției de cereale. La Călinești, în planul operativ după care se desfășoară muncile agricole din vara acestui an, un capitol special este destinat dezmiriștitului și pregătirilor pentru însămînțările de toamnă.

Printre primii din raion care au terminat recoltatul a fost și gospodăria de stat din Călinești. Pe ogoarele îmbelșugate, au funcționat o combină și alte mașini de mare randament sosite din Uniunea Sovietică. Combinierul utemist Conciulescu Dumitru a recoltat grînele de pe o suprafață de 100 hectare în numai 8 zile.

Exemplul acesta nu este unic. In gospodărie sînt cunoscuți tractoriștii utemiști ca Ioan Martiniuc și Ioan Deică de la secția Cătămărești, Aurel Lungu și Ioan Aștefănesei de la secția Călinești care au înregistrat depășiri zilnice ale normelor la lucrările de recoltat.

Avîntați în întrecerea socialistă pentru titlul de „cel mai bun tractorist", 11 din cei 16 tineri tractoriști au realizat succese însemnate la lucrările de dezmiriștit și de treieriș. Chiar din primele zile, garniturile de treier normate la o producție zilnică de un vagon — ca de exemplu aceea la care lucra Constantin Untu — au reușit să treiere cîte 14.000 kg. grîu. Intrecerea între cele 4 brigăzi și între tractoriști a grăbit terminarea la vreme a lucrărilor agricole din această perioadă.

Dezmiriștitul a început îndată după seceriș. Zilnic, cu un tractor K.D., Neculai Ungureanu a realizat un spor de 10 la sută la cele 4 hectare cît este norma, iar Nicu Eugen a sporit cu 19 la sută cele 5 hectare-normă a tractorului D. T. pe care-l conduce. In scurtă vreme s-a dezmiriștit întreaga suprafață de peste 380 hectare.

Pînă la începerea arăturilor adînci de toamnă și a însămînțărilor, pregătirile stau în prezent în centrul preocupărilor colectivului gospodăriei. Sînt deja pregătite pentru arătura adîncă de toamnă un număr de 17 tractoare. La secțiile gospodăriei lucrează 3 selectoare, 4 vînturători și 3 trioare cu care s-au pregătit pînă acum peste două vagoane de sămînță de grîu.

Folosirea îngrășămintelor chimice, care contribuie la obținerea unei recolte bogate, nu este de loc neglijată. Peste 15.000 kg. îngrășăminte chimice de curînd aduse și circa 3.000 kg. rămase de anul trecut, vor fi împrăștiate pe ogoarele gospodăriei.

Trebuie remarcat însă un lucru. Tovarășul Ilie Martiniuc, directorul gospodăriei și tovarășul inginer șef Ifrim Dumitru sînt deosebit de mulțumiți de munca lor. Realizări ce-i drept, sînt, pregătirile merg bine. Uneori însă acești tovarăși lasă ca lucrurile să meargă de la sine. Din cantitatea de îngrășăminte ce s-au adus, doar la o singură secție, la Cătămărești, s-au transportat cîteva mii de kilograme. Pentru celelalte secții... „mai este vreme". Dar peste cîteva zile, tractoarele vor trebui să taie brazde adînci ogoarelor. Și atunci, desigur, se va pune problema lipsei mijloacelor de transport.

Brigada de tractoriști nr. 2 de la secția Cătămărești, condusă de Alexandru Telic, este rămasă mult în urma celorlalte brigăzi. Aici muncesc tractoriști ca Vasile Deică și Aurel Roșu, care nu-și fac datoria, nu luptă pentru folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor, nu sînt interesați în pregătirea și buna desfășurare a muncilor agricole de toamnă. Tovarășul Petru Slabu, secretarul organizației de bază U.T.M., cunoaște toate acestea, dar lasă ca lucrurile să se îndrepte singure.

Inginerul șef lipsește de cîteva zile de la gospodărie. E plecat cu treburi la o conferință convocată de Minister. A rămas în gospodărie tehnicianul Anton Aciobăniței. El ar trebui să se ocupe de tot ce privește pregătirea în bune condițiuni a muncilor agricole de toamnă și îndeosebi a arăturilor adînci. Este adevărat că cele 12 semănători cu tracțiune animală și 5 semănători mecanice sînt gata pregătite, dar tractoarelor le lipsesc unele piese de schimb cum sînt duze la tractoarele K.D. și garnituri de chiulase pentru tractoarele Skoda. Lipsa acestor piese poate dăuna în foarte mare măsură bunei desfășurări a arăturilor adînci de toamnă.

Munca de îndrumare și control, precum și munca politică trebuie să fie orientată în așa fel încît să ducă la îndeplinirea întocmai a prevederilor hotărîrii guvernului și partidului din 29 mai a.c. Nu este de loc îngăduit să se facă așa cum se obișnuiește, ședințe peste ședințe, în fiecare zi oamenii să fie luați de la lucru, iar secții ca acelea din Zvoriștea și Ionășeni să fie îndrumate doar în treacăt.

La gospodăria agricolă de stat Călinești sînt realizări. Ele pot și trebuie să fie îmbogățite, contribuția muncitorilor și tehnicienilor poate fi mai mare în lupta pentru ridicarea producției agricole, pentru ridicarea bunăstării oamenilor muncii.

A. ABRAMOVICI

LA PRACTICĂ, PE VALEA PRAHOVEI

Munca migăloasă a geologilor

Prin albia largă, prundită, şiroaiele Prahovei îşi strecoară sclipind argintul. Echipa nr. 1 a studenţilor geologi oprindu-se din loc în loc, cercetează malul prăpăstios al Prahovei. În mod obişnuit, echipele lucrează singure după ce au căpătat îndemînarea să recunoască formaţiile geologice, să ia poziţia straturilor şi să descrie aflorimentele; iar profesorii sînt în mijlocul lor şi îi controlează şi îndrumează în muncă. Echipa studentului Sandu Gheorghe este însoţită de tovarăşul asistent Dumitrescu Radu.

Sandu Gheorghe, şeful echipei, localizează punctul pe hartă, însemnînd aflorimentul cu o cifră.

În timp ce tovarăşa Brînzaru, cu ajutorul busolei geologice ia înclinarea stratului, studenta Iaru Elena ciocăneşte fărămiţînd fiecare cută cu ciocanul. Amîndouă dictează apoi rezultatele tovarăşei Moroşanu Aurelia, care le trece în carnetul de teren al echipei. Vasiliu Otilia rămasă ceva mai la distanţă pentru a cuprinde întreaga perspectivă a deschizăturii, schiţează aşezarea straturilor. Deodată studentul Popescu Moise care ciocăneşte aproape de vîrful aflorimentului, tresare. În bulgării ce-i cad în palmă din stratul sfărămicios de marne tufacee a găsit nişte „impresiuni" rotunde şi mici cît gămălia de ac.

— Globicerine! strigă şefului de echipă.

Sandu Gheorghe urcă pieptiş spre creastă. Descoperirea lui Moise e importantă. Astfel s-a precizat limita dintre două formaţiuni geologice de vîrste diferite: Helvetianul şi Tortonianul.

După o mică intervenţie a asistentului Dumitrescu Radu asupra localizării pe hartă a punctului, echipa îşi continuă profilul spre nord.

N-a apucat să facă mai mult de o sută cincizeci de paşi mai departe şi în drumul ei se iveşte altă deschidere. E chiar în malul apei. Straturile aici sînt de culoarea zahărului. O măzăriche albă pare că a nins peste ele. Ciocanul şi busola intervin iarăşi. După ce se cercetează cu atenţie şi se înregistrează totul în caiet şi pe hartă, mica caravană a geologilor porneşte mai departe.

După un kilometru de mers echipa se opreşte în faţa unei bolţi imense formată din felurite straturi suprapuse. În mijlocul arcadei uriaşe straturile sînt orizontale, iar spre marginea din susul apei se înclină spre nord.

— Anticlinal, anticlinal! strigă fetele.

Trecătorului rătăcitor pe aici, acest lucru nu i-ar spune nimic; geologii însă ştiu că forma boltită a straturilor — „anticlinalul" — este principala structură geologică din care se acumulează ţiţeiul. Astfel obiectul multor cercetări geologice este tocmai descoperirea de anticlinale. Cel de faţă este bine cunoscut geologilor noştri, ca dealtfel întreaga structură a solului din această regiune. Tinerii geologi care fac practică astăzi pe clasicul teren al Cîmpinei, peste puţin timp vor fi chemaţi să cerceteze nenumăratele bogăţii ce zac încă necunoscute în diferite alte regiuni ale patriei noastre.

În urma scurtului popas didactic din faţa boltei de straturi, prin imaginea de ansamblu dată de către asistentul Dumitrescu, studenţii înţeleg de ce vîrful dealului opus descoperă vederii cupole înhorbotate de straturi a două sinclinale.

În după-amiaza zilei, în sala de studii a taberei studenţii îşi transcriu notiţele luate pe teren, îşi pun pe hartă poziţiile straturilor şi trasează limitele formaţiilor geologice întîlnite în mai multe profile. Harta începe să se contureze. Pe ea apare clar linia de-a lungul căreia sînt înşirate sondele schelei Cîmpina, evidenţiată de falia dintre Helvetian şi Pliocen. Lucrul acesta e migălos, dealtfel, ca întreaga muncă de cercetător.

In timpul practicii studenţii îşi însuşesc în fiecare zi noi cunoştinţe şi le aprofundează pe cele acumulate în timpul anului.
Fotografia de faţă înfăţişează studenţii pe teren în timpul practicii.

Şi în această vară studenţii institutelor de învăţămînt superior au făcut practică în producţie. Cu acest prilej ei au avut posibilitatea să rezolve practic probleme teoretice învăţate la cursuri.

Studenţii Institutului de petrol şi gaze din Bucureşti au făcut practica pe Valea Prahovei. Redăm mai jos cîteva aspecte din activitatea lor.

Cot la cot cu sondorii

La sonda 433 se rupeau deseori sapele. Cînd se întîmpla lucrul acesta, maistrul sondor Matei, un tînăr proaspăt calificat, îl punea pe seama „construcţiei". Studentului Dumitrescu Ioan însă i s-a părut ciudat acest fapt şi cîteva zile a urmărit cu atenţie munca celor de la sonda 433. Oamenii priveau pe furiş la flăcăul îmbrăcat ca şi ei în straie de sondor. Ba unii mai hîtri, şuguiau între ei cum că şi-a pus casca de sondor mai mult de fudulie... Dar într-o zi, spre uimirea tuturor, flăcăul acesta s-a repezit la manetă şi a strigat:

— Măi omule n-auzi că s-a schimbat zumzetul motorului? Sapa ai trimis-o de mult la naiba, ce vrei să rupi acum şi frînghiile?!

Mîna lui Dumitrescu prinse singură să minuiască coloana de foraj. Maistrul rămase locului şi-l privi nedumerit.

— Ce staţi, desfaceţi pătratul maşinii! le strigă studentul sondorilor de la gura puţului.

— Cum vine asta Matei? întrebă careva.

— Apoi ...de unde ai mai venit şi tu? strigă încurajat maistrul. De ce te bagi în fiertura altuia? Dumitrescu chibzui o clipă şi măsurînd pe meşter de sus pînă jos îi zise încidat:

— Bine, dă-i drumul! şi-i făcu loc la manivelă. Maistrul execută toate mişcările manevrei de scoatere a sapei cu luare aminte şi cînd totul fu terminat căută spre locul unde se retrăsese practicantul, dar nu-l mai găsi. Dumitrescu era de mult la brigadier să-i povestească de-a fir a păr toată întîmplarea.

— Nu era treaba mea să mă amestec? — îi spuse Dumitrescu. Cunosc bine legile sondoritului, că de aici am plecat, şi nu mă rabdă inima. Schimbarea mersului motorului mă împungea aici ca un năduf!... Mi-era de garnitură... Şi am pus mîna pe manetă. Dacă o fi să dau seama pentru asta în faţa direcţiei sau a comitetului U.T.M.... Fie!...

— E drept că la noi maistrul sondor e ca un fel de căpitan de vapor. El răspunde de totul, îl lămuri brigadierul, dar de cît să se scufunde corabia mai bine să se întîmple altcumva. Nu-ţi face inimă rea...

In scurt timp Dumitrescu s-a împrietenit bine cu maistrul sondor. De atunci sapele nu s-au mai rupt căci Matei le făcea să înainteze cu atenţie fără smucituri. Invăţînd unul de la celălalt, studentul şi maistrul sondor au făcut ca sonda 433 să-şi îmbunătăţească munca, să nu se mai deterioreze utilajul, contribuind astfel la continua ieftinire a produselor.

Incă de la cursuri studenţii Institutului de petrol şi gaze din Bucureşti au învăţat cum se măsoară unghiurile şi triunghiurile într-un punct geodezic. Iată-i acum aplicînd practic toate acestea.

Prilej de îmbogăţire a cunoştinţelor

Institutul de petrol şi gaze din Bucureşti a repartizat un număr de 48 studenţi din grupele 401-S şi 402-S la Uzinele de reparaţii mecanice „Poiana"-Cîmpina pentru a executa practica de producţie.

Cu o lună înainte de sosirea studenţilor la uzină, conducerea institutului împreună cu cea a uzinei au organizat în cele mai mici amănunte condiţiile de cazare necesare. Prezentarea la practică a studenţilor s-a făcut în procent de 95 la sută.

La uzină studenţii au fost împărţiţi de către conducătorul practicii în 3 grupe şi repartizaţi la lucru pe locuri diferite de producţie.

In primele zile, studenţii au arătat un interes accentuat pentru studierea proceselor tehnologice, organizarea muncii, metodele înaintate de lucru etc., — ca apoi numai după 4—5 zile să observăm că acest interes scade. Se vedea clar la unii studenţi superficialitate în studiile pe care le făceau.

Atunci i-am strîns pe grupe şi am discutat cu ei. Am constatat că nu au asimilat cunoştinţe suficiente pentru un viitor inginer şi că nu ştiu să caute esenţialul nici măcar în unele probleme simple. Le-am dovedit toate acestea.

Studenţii şi-au recunoscut lipsurile — şi îndrumaţi îndeaproape au început să cerceteze în amănunt fiecare proces de transformare ce-l întîlneau în uzină. Au fost studenţi care căutînd explicaţii nu s-au mulţumit cu răspunsurile date de unii maiştri din atelierele de tratamente termice; au studiat cărţile bibliotecii tehnice şi cursurile ce le aveau şi au ajuns să îndrume ei pe maiştri în lucrul ce-l aveau de făcut. Grupa de studenţi — condusă de utemistul Şovăială Constantin — a dovedit iniţiativă în cercetarea rebuturilor şi eliminarea cauzelor ce le provocau în lucrările de tratament termic.

Îndrumaţi de conducătorii practicii, studenţii şi-au însuşit cunoştinţe practice destul de valoroase — asupra unor lucrări de specialitate ce se fac în uzina „Poiana" ca: duze şi elemenţi de pompe de injecţii, pistoane şi segmenţi de motoare termice, turnare centrifugală etc., precum şi asupra organizării lucrului pe bandă în lucrările de reparaţiuni de utilaj petrolifer.

Practica acestor studenţi, deşi efectuată poate cu unele greşeli atît din partea studenţilor cît şi din partea conducerii — cred că şi-a atins scopul. S-a efectuat sudura necesară între studenţi şi muncitori, între cunoştinţele teoretice şi cele practice.

C. CONSTANTINESCU
Inginer şef al uzinei „Poiana"-Cîmpina

Pe marginea unei caricaturi

De obicei caricatura prinde un moment. Caricatura de la gazeta de perete a uzinei „Poiana"-Cîmpina vorbeşte însă mai mult... Şi iată ce spune ea:

În spatele bateriei de cazane e un loc cu iarbă verde. Pomi, flori şi umbră multă ca într-o oază. E minunat peisajul. Privindu-l, ţi se desfăşoară înaintea ochilor tot conţinutul caricaturii.

Sandu Petre e „aidoma" celui întins pe pajiştea moale, căci are părul ondulat şi nu prea ciufulit — aşa cum este înfăţişat pe foaia de desen a caricaturii. Din gura lui Sandu porneşte un balonaş pe care e scris:

— Mă fac mai bine inginer... botanic.

— Botanic? Da?! Eu încă nu m-am gîndit ce să fiu. Cred că oriunde e mai uşor decît în uzină, spune colegul său, Hînsu. În aceiaşi poziţie comodă, cu mîna proptită în tîmplă, meditează şi Grigore Constantin:

— Toate trec! O să treacă şi luna de practică!...

Cineva alături cu ochelarii de soare uitaţi pe nas le confirmă prin adîncul sforăit că toate vor trece... ca un vis.

Marinescu Constantin cu mîinile în buzunarul salopetei călcată impecabil îşi ridică silueta deasupra tuturor celorlalţi şi priveşte în depărtări ca un marinar de pe puntea de comandă. Stă aşa nu pentru că ar voi să scruteze depărtările, ci pentru că, deşi îi place tolănitul pe moale, îl preocupă şi... dunga de la salopetă.

Tot pe caricatură mai e şi studenta Crican Maria. Işi potriveşte buclele într-o oglindă şi se plînge vecinului său că a slăbit. Acesta din urmă însă n-are urechi s-o audă, căci a adormit, iar ziarul ce-l citea i-a căzut de mult peste faţă.

Acestea trebuie să dea de gîndit atît celor în cauză cît şi colegilor lor care trebuie să ia o atitudine hotărîtă pentru combaterea unor astfel de manifestări faţă de practica în producţie.

TRIBUNA INOVATORULUI

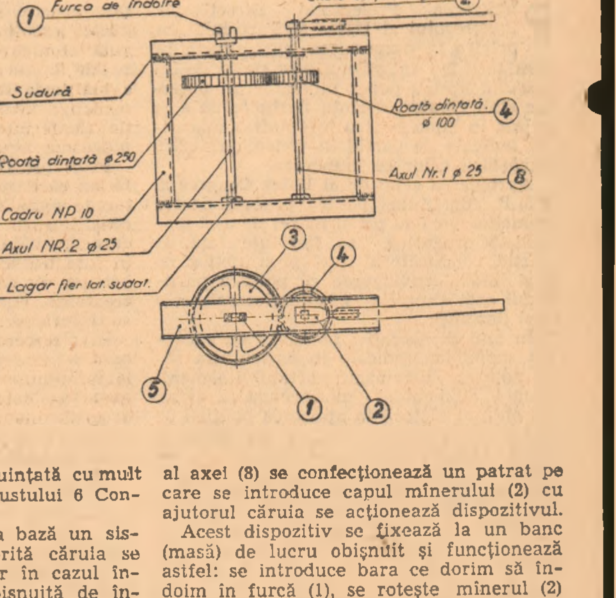
In patria noastră noile căi ale ştiinţei şi tehnicii nu sînt deschise numai de oamenii de ştiinţă — unanim recunoscuţi — ci şi de oameni necunoscuţi în lumea ştiinţei, de muncitori înaintaţi, de inovatori, cărora puterea populară le-a dat depline posibilităţi pentru a-şi dezvolta spiritul creator, pentru a da la iveală tot mai multe metode noi şi inovaţii în producţie.

Mişcarea inovatorilor aduce o contribuţie însemnată la îndeplinirea sarcinilor de plan, mobilizînd şi punînd în valoare însemnate rezerve interne. Economiile rezultate din aplicarea inovaţiilor ating sume importante, din care o parte sînt acordate drept recompensă inovatorilor şi celor care aplică inovaţiile.

Mişcarea inovatorilor — pionieri ai tehnicii înaintate — este strîns legată de tineret, care păşeşte cu entuziasm în primele rînduri, la aplicarea iniţiativelor creatoare.

Pentru a îndruma tineretul să participe la mişcarea inovatorilor, ajutînd colectivele şi brigăzile complexe de inovatori, ziarul nostru deschide rubrica de faţă.

Dispozitiv de îndoit fier-beton

Oamenii muncii din construcţii ca şi cei din celelalte ramuri industriale, se străduiesc să uşureze eforturile celor ce execută munci grele, prin diferite mici mecanizări.

Este ştiut de exemplu, că îndoirea barelor de fier de diametre mai mari de 16 mm, necesare la confecţionarea armăturilor pentru beton, cere eforturi considerabile din partea muncitorilor. Acest lucru a determinat pe mai mulţi fierari betonişti să caute şi să găsească diferite soluţii.

In rîndurile ce urmează vom descrie una din aceste inovaţii foarte uşor de realizat şi care a fost întrebuinţată cu mult succes pe un şantier al Trustului 6 Construcţii.

Dispozitivul acesta are la bază un sistem de multiplicator datorită căruia se reduce efortul fizic necesar în cazul îndoirii fierului cu cheia obişnuită de îndoit. Prin alungirea mînerului, care înlocuieşte cheia, cu o ţeavă, se obţine o îndoire mai exactă a barelor.

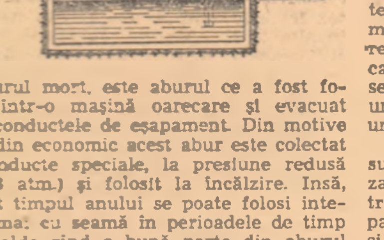
Inovaţia constă dintr-un cadru (5) din oţel sau fier profilat U, pe care sînt montate prin intermediul unor lagăre (7), două axe (6 şi 8) paralele. Pe aceste axe sînt montate două roţi dinţate, dintre care una (4) are diametrul de 100 mm. iar cealaltă (3) diametrul de 250 mm. Aceste roţi sînt angrenate între ele.

La capătul superior al axei (6) se montează prin sudură sau mecanic, o furcă (1) asemănătoare cu cheia obişnuită pentru îndoit fier beton, iar la capul superior al axei (8) se confecţionează un patrat pe care se introduce capul mînerului (2) cu ajutorul căruia se acţionează dispozitivul.

Acest dispozitiv se fixează la un banc (masă) de lucru obişnuit şi funcţionează astfel: se introduce bara ce dorim să îndoim în furcă (1), se roteşte mînerul (2) alungit cu o ţeavă de circa 1,5 m., mişcarea se transmite prin roţile dinţate (3 şi 4) la furca (1) de îndoire care acţionează asupra barei pe care o îndoim după dorinţă. Efortul depus pentru această operaţie este redus în proporţie de 1:2,5 ceea ce duce la o creştere a productivităţii muncii cu peste 70%.

Această inovaţie mai prezintă şi avantajul că este uşor de construit şi poate fi executată din diferite materiale vechi care n-au altă întrebuinţare. Dispozitivului i se mai pot aduce diferite îmbunătăţiri funcţionale.

Condensator de abur mort şi ulei

Aburul mort, este aburul ce a fost folosit într-o maşină oarecare şi evacuat prin conductele de eşapament. Din motive de ordin economic acest abur este colectat în conducte speciale, la presiune redusă (0,5—3 atm.) şi folosit la încălzire. Insă, nu tot timpul anului se poate folosi integral, mai cu seamă în perioadele de timp mai calde cînd o bună parte din aburul mort se eliberează în atmosferă. Odată cu acest abur mort se evacuează şi cantităţi însemnate din uleiul ce serveşte la ungerea cilindrilor maşinilor respective.

Acest lucru care se întîmplă încă la multe fabrici şi uzine, constituie o risipă importantă ce nu mai trebuie tolerată.

Călăuziţi de dorinţa de a aduce patriei cît mai multe economii, un grup de inovatori de la rafinăria nr. 3 Ploeşti au început să studieze posibilitatea recuperării acestei energii şi a uleiului ce se pierdea fără nici un folos. Ei au ajuns la găsirea soluţiei prin următoarea inovaţie.

Plusul de abur mort este dirijat prin conducte pînă la un bazin cu apă sub al cărei nivel este eliberat. În contact cu apa aburul mort se condensează şi ridică temperatura apei care se foloseşte la alimentarea cazanelor. Odată cu condensarea aburului se condensează şi uleiul pe care îl conţine în stare semigazoasă. Uleiul se ridică şi pluteşte la suprafaţa apei de unde poate fi uşor colectat şi folosit la ungeri mai puţin pretenţioase.

Prin aceasta inovatorii au realizat: o sursă de apă caldă pentru alimentarea cazanelor de abur; economie de chimicale la tratarea apei destinată să completeze în parte cantitatea pierdută prin evaporări; şi recuperarea uleiului antrenat de abur la trecerea lui prin diverse maşini (pompe, turbine etc.).

Cum în uzinele, rafinăriile şi fabricile noastre, consumul de abur este foarte mare, inovaţia de faţă poate fi aplicată cu mult succes.

Desenul înfăţişează modul de folosire a inovaţiei propuse.

I. GHEORGHE

Instructorul de zbor

Avionul şedea nemişcat alături de start, cu faţa în vînt pe linia de decolare. Observînd mişcarea fanionului, pilotul împinse de manetă şi pasărea uriaşă de oţel cu aripile scînteind în soare începu să alerge cu repeziciune pe întinderea netedă a aerodromului.

La bord, instructorul de zbor privea prin oglindă la elev. Era îngrijorat şi faţa i se umbrise de două cute adînci. El era singurul din grup care mai zbura în dublă comandă. „E drept că viteza mare şi fineţea comenzilor noului tip de avion cere o îndemînare deosebită" — gîndi el, dar Dinu a zburat pînă acum şi...

Gînditor, nu observă că avionul începuse să devieze de pe direcţie spre dreapta, apoi revenind trecu în partea opusă. Botul avionului coborîse mult sub orizont şi instructorul fu nevoit să intervină, trăgînd de manşă. „Dă comenzi mari" îşi zise el cu amărăciune. „Cu toată bunăvoinţa dar nu-i mai pot tolera. Dinu n-are calităţi de zburător. N-are şi pace".

In acest timp, avionul fu smucit în sus, căzu iar pe roţi şi sărind ca un ţap încercă să se deslipească de la pămînt. Instructorul nu mai putu răbda şi strigă mînios în aviofon:

— Lasă-l să ruleze mai mult. Aşteaptă să prindă viteză şi numai după aceea slăbeşte manşa... Nu apucă să termine că se simţi ridicat din scaun şi avionul înclinat pe-o parte, cu motorul gemînd, începu să se bălăngăne în aer. Puse din nou mîna pe comenzi temîndu-se ca nu cumva să rămînă în limită de viteză apoi dădu din nou frîu liber gîndurilor... „Şi dacă nu l-aş fi pregătit la sol. Dar nu. Va trebui să cer directorului să-l radieze din şcoală şi asta chiar astăzi".

In acest timp elevul îndulcise panta de urcare şi manevrînd comenzile înscrise un viraj. La început avionul se roti uşor apoi din ce în ce mai repede.

„...Lui Dinu îi este teamă de avion, de viteză. Nicio dată nu am să-l pot face să se obişnuiască".

Duduitul accentuat al motorului îl făcu pe instructor să devină atent. Viteza crescuse şi avionul scăpat de sub control începu să pice, pierzînd din înălţime. Cînd îl corectă, elevul trase prea mult de manşă şi avionul ca o pasăre rănită, rămase în limită, începu să fîlfîie. Interveni din nou în comenzi şi prin aviofon anunţă elevul să vină la aterizare.

Buşit de pămînt, avionul trozni din toate încheieturile, rulă puţin pe o roată şi se opri lîngă punctul de zbor...

★

După terminarea orelor de zbor, directorul şcolii sportive de zbor cu motor şedea afară pe o bancă, de vorbă cu Roşca, instructorul şef de zbor.

— ...Şi va trebui să trecem la pregătirea preliminară a raidurilor, continuă directorul o vorbă începută. In primul rînd să fie mobilizaţi agitatorii, instruiţi asupra confruntării de pe sol cu harta, încheie el, iar în problema aceea, sînt de aceeaşi părere cu dumneata: să mai încercăm. E drept că cele spuse de instructor sînt juste dar să nu ne lăsăm învinşi de greutăţi. Cu Dinu trebuie lucrat altfel, aflată cauza de ce nu poate ieşi la simplă. Nu-mi face impresia să fie un elev incapabil. Are el ceva şi asta va trebui s-o aflăm.

Instructorul Roşca şedea rezemat de spătarul băncii, cu privirea pierdută spre orizont, unde soarele ca o roată mare de foc dispărea după un deal. Gîndurile i se învălmăşeau în minte, iar cuvintele instructorului îi răsunau în cap ca loviturile unui ciocan: „Dinu nu va putea merge mai departe. Trebuie radiat"...

Roşca, instructorul şef de zbor nu se putea împăca cu pierderea lui Dinu. Ţinea la el, dealtfel ca la toţi elevii săi. Ii cunoştea pe fiecare în parte şi muncise în mijlocul lor încă de cînd intraseră pentru prima dată pe poarta şcolii. Şi acum? Să fie radiat...

Directorul ghicindu-i parcă frămîntarea îl bătu prieteneşte pe umăr şi se ridică de pe bancă.

Rămas singur, şezu o clipă nehotărît, îşi consultă ceasul, apoi se îndreptă cu paşi măsuraţi spre club, unde luminile începuseră să se aprindă.

Aşezaţi în jurul meselor, elevii citeau, jucau şah. Roşca căută din ochi pe Dinu şi îl zări singur la o masă lîngă fereastra deschisă, cu o revistă în faţă. Se vedea de departe cît era de abătut. Intorcea nervos paginile apoi privea pe fereastră şi iar începea să răsfoiască. Se apropie de el şi se aşeză pe scaun. Elevul se ridică brusc în picioare.

— Sezi Dinule. Ce citeşti?

— Nu citeam, să vedeţi, ştiţi... începu el să se bîlbîie. Mă uitam doar aşa...

In acel moment, pe uşă dădu buzna un elev.

— Tovarăşi... începu el — a venit caravana. Va rula filmul „Un pichet în munţi".

In cîteva clipe, în club nu mai rămăsese decît instructorul de zbor cu Dinu şi doi elevi care erau concentraţi în terminarea unei partide de şah.

— Hai tovarăşi! îi îndemnă Roşca. Să mergem Dinule.

Subiectul filmului este despre o unitate de grăniceri ce veghează într-unul din pichetele de la hotarele Uniunii Sovietice. Cu toată curiozitatea pe care i-o stîrnise subiectul, totuşi, privindu-l cu coada ochiului pe elev, Roşca încercă să-i ghicească starea sufletească. Cu fiecare scenă, pe faţa lui Dinu se citea zbuciumul de care era cuprins.

...Pe ecran apăru garda pichetului, în galop spre bornă. Strunind caii din frîuri, unul cîte unul, grănicerii treceau acum peste deschizătura unei prăpastii. Unul din ei se opri chiar în margine, calul se ridică în două picioare şi muşcîndu-şi zăbala porni înapoi în trap. A doua încercare fu tot zadarnică. „Nu vrea să treacă, tovarăşe comandant" — dădu grănicerul vina pe cal. Atunci, la ordinul comandantului, un alt ostaş încalecă pe acelaşi cal şi trecu cu uşurinţă odată şi încă odată. Grănicerul şedea pironit locului, cu privirea plecată. N-avea încredere în cal şi nici în el şi acest lucru fu constatat la vreme de comandant care-i dădu ostaşului mai mult decît o lecţie, trimiţîndu-l înapoi în tabără.

Instructorul şef de zbor întoarse capul spre Dinu şi privirile lor se întîlniră. Acesta observă o licărire stranie în ochii elevului. Faţa îi era contractată şi pe fruntea lui tînără, două cute subţiri se pierdeau spre tîmple. Privindu-l, Roşca avu impresia că nici nu mai respiră. Scena îl impresiona atît de mult, încît elevul era numai ochi, iar cînd în drumul lor, urmîndu-l pe comandant grănicerii au fost ajunşi de soldat, instructorul citi pe faţa lui, mai mult decît se poate descrie în cuvinte. Il prinse de braţ:

— Ce spui Dinule? Vei reuşi să treci prăpastia? Ai să poţi face la fel ca el?

Elevul nu răspunse.

După ce filmul se termină, Roşca îl luă de-o parte şi înainte de a se despărţi îi spuse:

— Vezi tu şi mie mi s-a întîmplat aproape la fel cînd eram la uzină. Am fost trecut să lucrez pe un strung nou, perfecţionat. Prima piesă am stricat-o şi iată cum: neobişnuit cu viteza mare a noului strung, mă gîndeam că n-am să reuşesc să execut axul pe care mi-l dăduse maistrul să-l fac. N-aveam încredere în mine şi nici în strung. Astfel, mi-am slăbit atenţia, am presat prea mult de manivelă încît am rupt cuţitul şi am stricat şi piesa. Pe urmă m-am deprins şi nu mi se mai părea greu.

— Hei, dar uite că e tîrziu. Du-te de te odihneşte. Noapte bună!

Elevul salută şi plecă spre dormitor.

Instructorul trase adînc din ţigară urmărindu-l pînă cînd acesta dispăru în întuneric, apoi porni agale pe aleea pietruită. Trecînd pe lîngă birou se opri o clipă în loc apoi intră înăuntru. Aprinse lumina, se aşeză la masă şi scoţînd din sertar o foaie de hîrtie, începu să scrie.

★

Instructorul şef de zbor şedea rezemat în fotoliu cu capul sprijinit în palme şi se gîndea. Trei bătăi în uşă, regulate, îl făcu să tresară:

— Intră

In birou îşi făcu apariţia un elev cu un sul de hîrtie în mînă.

— Tovarăşe instructor şef, gazeta de punct pentru astăzi este gata. Şi... elevul mai vru să spună ceva dar se opri.

— Şi?...

Elevul parcă se codea să răspundă.

— ...Este gata şi caricatura.

— Să văd.

Roşca se uită atent peste gazeta de punct şi un zîmbet uşor îi lumină faţa. Caricatura reprezenta pe Dinu, braţ la braţ cu avionul de dublă comandă. Deasupra, cu litere mari, albastre, scria: „Prieteni nedespărţiţi". Vasăzică şi pe ei îi frămîntă aceasta? gîndi el.

Elevul simţi pironită asupra-i privirea instructorului. Apoi, neştiind bine ce să creadă, îl văzu cum desprinde caricatura uşor cu briceagul şi scoţînd dintr-o mapă de pe colţul biroului o coală de hîrtie scrisă cu cerneală, o aşeză în locul rămas gol şi-i întinse gazeta de punct. Elevul o luă şi încercînd s-o monteze pe suportul de lemn pe care-l lăsase la intrare, îi sări în ochi titlul scris cu litere mari, rotunde al articolului: „Elevul Dinu a ieşit la simplă". Privi încurcat spre Roşca dar acesta se ridicase de la birou şi privea pe fereastră.

— Tovarăşe instructor — îndrăzni el — dar... Dinu zboară încă în dublă. Neprimind nici un răspuns, luă gazeta de punct şi voi să plece, dar Roşca îl opri.

— Asta — şi arătă spre gazetă — rămîne încă aci. Uite, aşeaz-o acolo, însă... — instructorul făcu o pauză ca pentru a căuta cuvintele — nici un cuvînt la nimeni. Am să te chem să o duci la punct cînd o sosi momentul potrivit. Deocamdată du-te şi trimite-l aci pe Dinu.

— Am înţeles.

Elevul ieşi iute din birou.

...Cînd intră înăuntru, elevul Dinu nu găsi pe nimeni în birou. Vru să iasă afară dar privirea-i fu atrasă de gazeta de punct rezemată de perete alături de macheta unui avion. Se apropie curios şi citi. Literele începură să-i joace prin faţa ochilor. Nu-şi putea închipui cine şi de ce făcuse aceasta. Prin minte începură să i se perinde întîmplările din ultima vreme, discuţia cu instructorul Roşca, filmul. Fapta grănicerului îi apărea mereu înainte. Parcurse rîndurile drepte, unul cîte unul, odată şi încă odată. Ei aşteaptă de la mine... Au pregătit şi articolul, iar eu...

Un zgomot de paşi pe coridor îi risipi şirul gîndurilor; se trase brusc din faţa gazetei prefăcîndu-se preocupat.

Instructorul şef de zbor închise uşa şi se opri în faţa lui.

— Te-am chemat pentru...

Rămase surprins. I se vorbea cu totul altceva decît se aşteptase el. Abia într-un tîrziu, instructorul şef aminti aşa, în treacăt:

— Am stat de vorbă cu instructorul tău. In dimineaţa asta vei face încă un zbor de verificare şi apoi...

Roşca tăcu. In partea dinspre hangare se auzi un huruit surd, care fu îngînat apoi de altul. Zumzetul se mări făcînd să tremure pămîntul. Privi pe fereastra deschisă: mecanicii începuseră să pornească motoarele avioanelor.

— Grăbeşte-te Dinule! Succes la zbor.

Ca doi tovarăşi, ei îşi strînseră mîinile puternic, bărbăteşte. Dinu întîlni privirea caldă a instructorului, încercă să îngîne ceva dar nu putu. Se răsuci pe călcîie şi ieşi din birou. Roşca îi auzi pe coridor paşii grăbiţi, apoi îl văzu alergînd spre avion. „Nu, nu cred că mă înşel" îşi zise el şi scoţînd din sertar un creion scrise pe articol data, o sublinie cu o linie groasă şi ieşind din birou se îndreptă spre punctul de zbor.

★

Prietenul meu îşi încheie povestirea.

— Uite aşa s-a întîmplat, îmi zise el. Dinu a zburat singur chiar în ziua aceea.

Se ridică de pe bancă şi cu mîna streaşină la ochi, scruta spre cerul plumburiu pe care grupuri de nori albi se fugăreau ca nişte mieluşei neastîmpăraţi. Instinctiv, privii şi eu atent în zări. La orizont, departe de aerodrom, se zărea un punct mic negru, care urca spre înălţimi, se răsturna şi picînd cîteva secunde suia din nou ca o săgeată. Cînd se înşuruba în aer, razele de soare i se opreau pentru o clipă în aripi, făcîndu-l să scînteieze.

— Poate că acolo sus, să fie Dinu, poate altul. Şi după ce privea atent la un alt avion ce venea la aterizare, continuă: vezi tu, tinerii aceştia, care pînă mai ieri erau departe de gîndul de a zbura pe un avion, de a practica sportul pilotajului altădată ascuns lor, stăpînesc acum aşa de bine avionul şi se perfecţionează zi de zi, în această minunată artă a zborului. Iar cînd se vor întoarce în producţie, vor mînui cu şi mai multă pricepere dalta şi ciocanul, vor avea o şi mai mare încredere în forţele lor, în maşini...

— Drept să spun îmi părea rău că nu mai sînt şi eu tînăr, că nu mai îmi permite vîrsta să mă avînt alături de aceşti minunaţi tineri, în îndepărtatul azuriu al cerului, să zbor deasupra pămîntului scump al patriei mele.

ION PLATSENCO

Viaţa U. T. M.

Să ridicăm activitatea organizaţiilor U.T.M. la nivelul sarcinilor încredinţate de partid

A. Calimandric
secretar al comitetului regional P.M.R. Bacău

Educarea tinerei generaţii, asigurarea unor condiţii cît mai bune de viaţă, de muncă şi învăţătură pentru tineri, constituie o grijă permanentă a partidului nostru.

Partidul creşte şi căleşte cadrele tinere în spiritul învăţăturii marxist-leniniste, le înarmează cu experienţa vîrstnicilor, le fereşte de influenţa ideologiei burgheze, educîndu-le în spiritul moralei celei mai înaintate, în spiritul intransigenţei revoluţionare faţă de duşmanul de clasă.

De aceea munca în rîndurile tineretului, asigurarea conducerii de către partid a U.T.M. este considerată de către partid drept una din cele mai importante sarcini. Asigurarea conducerii de către partid este lucrul cel mai de căpetenie în întreaga activitate a U.T.M.-ului. Numai în acest fel poate U.T.M. să meargă pe linia tradiţiilor eroice ale U.T.C., să devină un demn tovarăş de luptă al Comsomolului.

Călăuzindu-se după aceste principii, comitetul regional de partid Bacău a căutat să îndrume îndeaproape activitatea organizaţiei regionale U.T.M.-Bacău. Comitetul nostru regional s-a străduit să ajute în mod concret şi să controleze munca comitetului regional şi a comitetelor raionale U.T.M. în aşa fel încît acestea să poată face faţă sarcinilor ce le reveneau.

Biroul comitetului regional al partidului a analizat în repetate rînduri diverse sectoare ale muncii de U.T.M. în aşa fel încît să vadă ce sprijin au primit şi trebuie să primească organizaţiile U.T.M. din partea organelor de partid, să constate verigile slabe ale activităţii şi să le semnaleze organelor de conducere utemiste, dîndu-le şi ajutor pentru îmbunătăţirea muncii. Biroul comitetului regional a analizat astfel într-o şedinţă problema educării comuniste a tineretului în legătură cu mobilizarea acestuia în producţie. In urma acestei şedinţe s-au tras o seamă de concluzii importante despre ajutorul care trebuie dat de către comitetele raionale de partid, organizaţiilor U.T.M. Astfel, comitetele raionale şi orăşeneşti de partid au analizat la rîndul lor situaţia concretă a educării tineretului din raza lor de activitate şi au luat măsurile cele mai potrivite ţinînd seama de specificul fiecărei organizaţii în parte.

De asemenea, acum cîtva timp, o brigadă a comitetului regional de partid a mers pe teren şi a studiat situaţia muncii de partid şi U.T.M. din unele comune ale raionului Bacău. Brigada nu s-a mulţumit numai să afle lipsurile şi să tragă concluziile, ci a şi dat un ajutor de preţ la întărirea muncii. Membrii brigăzii au analizat felul cum muncesc secretarii organizaţiilor de bază U.T.M. şi i-au înarmat cu metode potrivite de muncă, au reuşit să descopere de asemenea unele elemente duşmănoase sau necorespunzătoare strecurate la conducerea unor organizaţii U.T.M. şi au contribuit la înlăturarea lor. Ei au dat ajutor la munca de educaţie a tinerilor, ţinînd în faţa lor conferinţe despre cinstea de a deveni membru de partid, despre conferinţa de la Geneva sau despre folosirea metodelor înaintate în agricultură. Utemiştii au fost de asemenea invitaţi la adunări deschise de partid. Astfel a fost analizată munca organizaţiei U.T.M. într-o adunare deschisă de partid în satul Părnicea, iar în satul Năneşti-Vale, îndrumaţi de organizaţia de partid, utemiştii au dat un ajutor de preţ la constituirea comitetului de iniţiativă pentru crearea unei întovărăşiri agricole şi au atras numeroşi ţărani muncitori spre întovărăşire.

Se mai poate aminti aci faptul că biroul organizaţiei de partid din gospodăria colectivă de la Răcăciuni a analizat într-o şedinţă activitatea secretarului organizaţiei de bază U.T.M. dîndu-i indicaţii concrete pentru îmbunătăţirea muncii. Organizaţia de partid de la Schela petroliferă Zemeş a sprijinit în mod temeinic organizarea de consfătuiri cu fruntaşii în întreceri şi responsabilii de brigăzi şi de posturi utemiste de control, consfătuiri care au avut drept urmare o mai bună mobilizare a tineretului în producţie. Nu mai puţin se ocupă de munca de U.T.M. şi alte organizaţii de partid ca acelea de la fabricile „Proletarul", „Partizanul" etc.

Toate aceste exemple arată că, îndrumate de comitetul regional de partid şi de comitetele raionale, organizaţiile de partid şi-au sporit atenţia faţă de munca cu tineretul. Ca urmare, activitatea utemiştilor şi tinerilor s-a îmbunătăţit în multe locuri. Astfel numărul brigăzilor utemiste a crescut la 727, al posturilor utemiste de control la 90, al tinerilor antrenaţi în întreceri socialiste la 18.500. In toată regiunea s-au ridicat din rîndurile tinerilor 3.900 fruntaşi în producţie şi în întrecerile socialiste şi aproape 300 de inovatori şi raţionalizatori.

Datorită muncii organizaţiilor U.T.M. au fost obţinute o seamă de succese şi în agricultură. Numeroşi tineri muncitori au răspuns chemării partidului şi au plecat la sate să ajute ţărănimii muncitoare la folosirea tehnicii înaintate. S-au evidenţiat de asemenea utemiştii şi tinerii tractorişti de la S.M.T.-Bacău. Utemiştii şi pionierii din regiune au plantat prin muncă voluntară 675.000 puieţi şi 26.000 pomi fructiferi. Acestea sînt doar cîteva exemple din numeroasele dovezi grăitoare existente despre succesele tineretului entuziast şi dornic de muncă din regiunea Bacău.

Dar grija partidului faţă de tineret se ilustrează şi prin aceea că partidul arată organizaţiei U.T.M. nu numai succesele ci şi lipsurile, îi indică mijloacele prin care trebuie să lichideze aceste neajunsuri, să-şi îmbunătăţească munca. O expresie vie a grijii partidului pentru organizaţia comunistă a tineretului este Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. cu privire la activitatea U.T.M. **Cu toate că U.T.M. a obţinut o serie de succese** — arată Hotărîrea Biroului Politic al C.C. al P.M.R. — **activitatea sa nu este încă la înălţimea sarcinilor puse de partid.**

Analiza atentă făcută prin dezbaterile Conferinţei pe ţară a U.T.M. arată că această caracterizare este pe deplin valabilă şi pentru comitetul regional U.T.M. Bacău care nu şi-a îndeplinit aşa cum trebuie toate sarcinile sale, avînd numeroase lipsuri. Datoria comitetului regional de partid este de a-i arăta aceste lipsuri, de a-i ajuta să le lichideze

In activitatea comitetului regional U.T.M. Bacău ca şi a unor comitete raionale mai există serioase manifestări de formalism şi birocratism, de muncă zgomotoasă cu un conţinut slab. De la bun început trebuie spus că existenţa acestor lipsuri se datoreşte în mare parte lipsei de grijă manifestate de unele comitete de partid în privinţa îndrumării atente şi permanente a muncii organizaţiilor U.T.M., a cadrelor de conducere U.T.M.

In multe întreprinderi industriale sînt încadraţi în întreceri mai puţini tineri decît numărul celor care lucrează efectiv. Antrenarea utemiştilor şi tineretului în întreceri are deseori un caracter formal, deoarece unii din aceştia nu participă cu avînt la lupta pentru ridicarea producţiei, au manifestări de indisciplină, nu-şi îndeplinesc totdeauna normele, dau produse de proastă calitate şi chiar rebuturi, fac risipă de materiale şi nu îngrijesc bine maşinile, iar multe brigăzi şi posturi utemiste de control există doar pe hîrtie.

Lipsuri serioase au existat de asemenea şi în activitatea comitetului regional U.T.M. la sate. Comitetul regional U.T.M. a neglijat lupta pentru colectivizarea agriculturii, n-a dus o susţinută muncă de lămurire în mijlocul tinerilor de la sate pentru a-i atrage spre gospodării colective şi a-i face să-şi convingă părinţii să păşească pe calea colectivizării, a dus o slabă muncă cu organizaţiile U.T.M. din gospodării colective şi întovărăşiri, a neglijat întărirea muncii politice la sate în vederea antrenării tinerilor ţărani individuali la lupta pentru creşterea producţiei agricole animale şi vegetale.

Organizaţiile U.T.M. de la gospodăriile agricole colective din Ripile, Negri, Girleni n-au ştiut să mobilizeze toţi tinerii colectivişti la munca din gospodărie în aşa fel încît unii se duc şi mai lucrează în alte părţi. Multe organizaţii săteşti desfăşoară o slabă muncă de educaţie mai ales în rîndul tinerelor fete, permiţînd astfel pătrunderea misticismului în concepţiile acestora şi slăbirea spiritului de vigilenţă. Nu trebuie să ne mire prea mult existenţa acestor lipsuri dacă ţinem seama de faptul că multe comitete raionale U.T.M. neglijează în chip nepermis problemele tineretului de la sate. Comitetul raional U. T. M. Moineşti, de pildă, mult timp după conferinţa regională nu a luat măsuri pentru crearea organizaţiilor de bază U.T.M. în peste 30 sate, iar comitetul raional U.T.M.-Ceahlău nu dă atenţia cuvenită antrenării tineretului la lupta pentru sporirea şeptelului de vite.

Lipsuri serioase există şi în activitatea organizaţiilor U.T.M. din şcoli, în munca organizaţiilor U.T.M. cu tinerii intelectuali şi în general, în activitatea de educaţie a tineretului pe care o desfăşoară ele. Noul an şcolar care începe curînd, trebuie să ducă la lichidarea unor asemenea rezultate nesatisfăcătoare în antrenarea elevilor la învăţătură ca cele obţinute de Şcoala pedagogică de fete din Bacău, Şcoala medie tehnică forestieră din Tg. Ocna şi Liceul mixt Moineşti.

Munca educativă desfăşurată de organizaţia regională U.T.M. în rîndurile tineretului este încă nesatisfăcătoare. In multe locuri învăţămîntul politic a avut un caracter superficial şi un slab nivel calitativ. Aşa s-a întîmplat, de pildă, la organizaţiile U.T.M. de la Tunel intrare Bicaz, la schela petroliferă Zemeş, la fabrica de confecţii din Bacău etc. unde propagandiştii nu se pregăteau temeinic.

Nici participarea tinerilor la activitatea cultural-artistică nu a decurs satisfăcător. Cel puţin tinerii din exploatările forestiere din raionul Ceahlău au ocazia foarte rar să asculte un cîntec, să participe la o echipă de dansuri, să primească cărţi interesante de citit. Organizaţiile U.T.M. nu caută să folosească metode tinereşti în munca educativă, ele nu au ştiut să dea un caracter mai atrăgător întregii vieţi de organizaţie mai ales la sate. Aşa se explică faptul că numeroase organizaţii de bază U.T.M. nu exercită o influenţă destul de puternică asupra masei largi a tineretului, nu primesc destui membri. In perioada din urmă, pînă la conferinţa pe ţară, au primit membri numai a treia parte din numărul total al organizaţiilor de bază şi între membri primiţi se numără foarte puţine fete.

Una din cauzele principale ale lipsurilor amintite o constituie faptul că atît aparatul comitetului regional U. T. M. cît şi cele ale comitetelor raionale au muncit în mod nesatisfăcător. Aceasta a reieşit deosebit de limpede la conferinţa regională U. T. M. Bacău. Participanţii la conferinţă au arătat la discuţii că mulţi dintre activiştii comitetului regional şi ai comitetelor raionale au muncit în mod formal şi birocratic, au îndrumat slab şi neconcret organele U.T.M. şi organizaţiile de bază U.T.M. Ei nu ştiau şi nici nu se străduiau să exercite o adevărată şi competentă conducere a organizaţiilor de bază, apreciind rezultatele muncii acestora mai ales după cifrele din rapoarte care nu pot arăta în măsură suficientă dacă activitatea politică a unei organizaţii, munca ei principală, adică educaţia, decurge în bune condiţiuni. Aceşti activişti n-au înţeles că nu se poate munci în general, cu toate organizaţiile de bază U.T.M. deodată, că trebuie dirijată activitatea fiecăreia din ele pe baza specificului şi a condiţiilor ei de activitate.

Lucrurile s-au petrecut astfel deoarece o mare parte din activişti nu au calificarea corespunzătoare, sînt slab pregătiţi pentru a-şi duce munca în bune condiţiuni. Ei nu au un nivel politic corespunzător şi nici nu şi-au însuşit problemele de bază ale producţiei agricole şi industriale, nu studiază temeinic în cercurile şi cursurile politice la care sînt înscrişi, nu luptă în mod perseverent pentru a acumula cît mai multe cunoştinţe, citesc foarte puţină literatură şi uneori nu urmăresc cu atenţie nici ziarele şi celelalte publicaţii periodice, nu studiază cu grijă experienţa Comsomolului. La comitetul regional U.T.M. Bacău s-a iniţiat într-un timp ţinerea unui curs de agrotehnică pentru înarmarea activiştilor cu problemele necesare muncii cu tineretul sătesc, curs care a fost şi este şi acum lăsat baltă.

Lucrurile stau astfel fiindcă atît la comitetul regional U.T.M. Bacău cît şi la comitetele raionale s-a dus o slabă muncă cu cadrele. Cadrele au fost selecţionate şi promovate de multe ori nu pe baza cunoaşterii concrete a capacităţii lor în muncă, ci numai pe baza diferitelor hîrtii şi dosare. De asemenea, după ridicarea lor în muncă, activiştii nu erau ajutaţi să crească şi să se dezvolte pentru a corespunde sarcinilor lor. Din cauza slabei munci de educare a cadrelor dusă la comitetul regional U.T.M. Bacău s-au putut produce o seamă de abateri grave ale unor activişti; din această cauză mai există şi azi unii activişti cu o conştiinţă politică nu îndeajuns de ridicată, activişti care muncesc de mîntuială.

Numeroşi delegaţi la conferinţa regională U.T.M. au criticat cu asprime pe unii membri ai vechiului birou regional ca tov. Enache Vasile, Albu Constantin, Glodeanu Elena şi alţii, care s-au îngîmfat, au înăbuşit critica de jos şi nu au ţinut o strînsă legătură cu masele de tineri, deplasîndu-se rar pe teren şi atunci doar în mod întîmplător. Delegaţii au arătat că o cauză principală a lipsurilor comitetului regional o constituie faptul că în sînul acestuia nu s-a dus o muncă colectivă. Astfel se poate vedea, de pildă, că la comitetul regional au fost convocate foarte rar şedinţe plenare, iar numeroşi membri ai comitetului regional n-au fost activizaţi, neavînd sarcini concrete de îndeplinit. Chiar biroul comitetului regional ţinea de multe ori şedinţe şi lua hotărîri fără ca toţi membrii săi să fie prezenţi.

Biroul comitetului regional n-a luat totdeauna hotărîri în mod chibzuit şi mai ales n-a controlat felul cum sînt ele aplicate. Biroul comitetului regional, deşi cunoştea de exemplu faptul că comitetul orăşenesc Bacău, în frunte cu primul secretar, tov. Oprişa Virgil, nu îndeplineşte cum trebuie hotărîrile sale, neglijînd întărirea muncii organizaţiilor U.T.M. din industrie pentru mobilizarea activă a tinerilor în producţie, n-a controlat îndeaproape activitatea acestuia spre a vedea care sînt cauzele lipsurilor manifestate şi a-l ajuta să le lichideze.

★

Organizaţia regională U.T.M. Bacău dispune de suficiente forţe pentru a îndeplini cu cinste sarcinile trasate prin Hotărîrea Biroului Politic al C. C. al P.M.R.

Comitetul regional de partid, comitetele raionale şi organizaţiile de bază P.M.R. vor continua să îndrume activitatea organizaţiilor U.T.M., să le controleze îndeaproape, analizînd diverse aspecte ale muncii lor, dîndu-le ajutor practic pentru ridicarea activităţii U. T. M. la nivelul sarcinilor încredinţate de partid.

★ ★ ★

Nici nu se poate asemăna viaţa pe care o duc astăzi elevii şcolilor „Rezervelor de muncă" cu cea a ucenicilor care slugăreau la patroni în timpul regimului burghezo-moşieresc. Condiţii minunate de învăţătură, hrană şi odihnă stau astăzi la dispoziţia miilor de elevi ai şcolilor noastre profesionale.

In fotografie: un aspect de la Centrul şcolar profesional metalurgic din Tîrgovişte, construit în anii puterii populare.

★ ★ ★

Prin muncă voluntară

● **In planul de ridicare a nivelului cultural al comunei Drăguşeni, regiunea Bîrlad, este prevăzută şi construirea unei noi săli de cinematograf.**

La chemarea organizaţiei de partid din comună, tinerii din Drăguşeni au răspuns cu multă însufleţire să ajute la transportul materialelor la locul construcţiei. Astfel cu mult elan au luat parte la această muncă peste 30 de tineri, efectuînd un număr de peste 140 ore muncă voluntară. In felul acesta au fost cărate toate materialele necesare noii construcţii, ale cărei lucrări vor începe în curînd.

Corespondent
STOIAN DUŞAN

● Tare mult au dorit tinerii din comuna Lehliu, regiunea Bucureşti, să aibă un local pentru căminul cultural. Astfel, nu de mult ei şi-au luat angajamentul să construiască prin muncă voluntară un nou cămin cultural.

Acum lucrările sînt în toi şi noua clădire este aproape gata. Zeci de tineri muncesc în fiecare zi cu multă însufleţire pentru a termina cît mai curînd lucrările de construcţie ale căminului. Un bun exemplu sînt tinerii Pleşa Elena, Nedelcu Victoria, Coman Marin, Neagu Marin, Coman Andrei şi alţii.

Corespondent
ŞTEFAN BUDULESCU

● Ţăranii muncitori din satul Calu, raionul Piatra-Neamţ regiunea Bacău, au primit cu multă bucurie vestea construirii unui nou local pentru căminul cultural în comuna lor. La fel au primit vestea şi ţăranii muncitori din satul Iapa unde de asemenea se construieşte un nou cămin cultural. Ei au înţeles să răspundă cu dragoste pentru a ajuta prin muncă voluntară la lucrările de construcţie ale acestor două cămine culturale. Tinerii şi pionierii n-au stat nici ei deoparte ci cu multă voioşie au venit să-şi dea contribuţia lor. Iată-i de exemplu într-o zi de muncă.

Este o dimineaţă însorită de vară. Pe uliţele satului Calu pionierii se adună unul cîte unul şi în numai cîteva minute uliţa s-a umplut de copii. Sînt zeci de pionieri. Împreună cu instructorul lor şi cu alţi utemişti se îndreaptă grăbiţi către satul Iapa pentru a ajuta maiştrilor cărămidari la căratul cărămizilor din stive în cuptoare. In numai patru ore ei au reuşit să care peste 2200 cărămizi. Printr-o astfel de muncă, de la mic la mare s-au lucrat şi ars cărămizile pentru cele două cămine culturale, s-a cărat 70 la sută din piatra necesară construcţiei ca şi tot materialul lemnos. Au participat la aceste munci peste 115 pionieri din satul Calu, peste 100 pionieri din satul Iapa şi 28 din Negrileşti. Ei au efectuat peste 800 ore de muncă voluntară transportînd şi aşezînd în cuptoare 72.900 bucăţi cărămizi.

Cei peste 80 utemişti şi tineri au muncit la scoaterea pietrei din carieră, la tăiatul materialului lemnos din pădure şi la transportul lui la locul construcţiei. La aceste munci s-au evidenţiat în mod deosebit tinerii Ilarie Gh., Ababei Ion, Leonte Constantin, Pavel Vasile şi Topilă Gh.

Corespondent
ELENA EŞANU

De la Ministerul Invăţămîntului

La 31 august a.c. se va ţine examen de admitere la următoarele institute de învăţămînt superior:

In Bucureşti:

1. La Institutul de mine;
2. La Institutul de petrol şi gaze;
3. La Institutul de căi ferate;
4. La Institutul agronomic;
5. La Institutul pedagogic;
6. La Institutul de ştiinţe economice şi planificare.

In Iaşi:

1. La Universitatea „Al. I. Cuza".

In Timişoara:

1. La Institutul pedagogic.

In Craiova:

1. La Institutul agronomic.

In Oraşul Stalin:

1. La Institutul forestier.

Înscrierile la examen se pot face pînă în seara zilei de 30 august a.c.

Telegrame primite cu ocazia zilei de 23 August

Către Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn

Bucureşti

Cu ocazia celei de a 10-a aniversări a eliberării Romîniei de către eroicele forţe armate ale Uniunii Sovietice, Comitetul Central al Partidului Muncii din Coreea transmite tuturor membrilor Partidului Muncitoresc Romîn şi poporului romîn frate calde felicitări. Succesele şi realizările strălucite obţinute de poporul romîn în cei 10 ani sub conducerea Partidului Muncitoresc Romîn în lupta plină de abnegaţie pentru dezvoltarea şi consolidarea regimului de democraţie populară şi construirea socialismului reprezintă o contribuţie mare pentru întărirea continuă a lagărului democrat internaţional, în frunte cu marea Uniune Sovietică.

Comitetul Central al Partidului Muncii din Coreea exprimă adînca sa recunoştinţă pentru ajutorul şi sprijinul pe care poporul frate romîn le acordă permanent poporului coreean, şi convingerea că prietenia existentă între poporul coreean şi poporul romîn se va dezvolta şi se va întări şi mai mult, şi urează Partidului Muncitoresc Romîn succese continue în lupta pentru cauza nobilă a construirii socialismului în Romînia, pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii, pentru pace în lumea întreagă.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCII DIN COREEA

Excelenţei sale Domnului dr. PETRU GROZA

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne

Bucureşti

Cu ocazia sărbătorii naţionale, vă rog să primiţi, domnule preşedinte, sincerele mele felicitări, precum şi urările cele mai bune pentru fericirea dv. personală şi pentru prosperitatea poporului romîn.

RODOLPHE RUBATTEL
Preşedintele Confederaţiei Elvetice

Telegrama şahinşahului Iranului

Excelenţei sale Domnului dr. PETRU GROZA

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne

Bucureşti

Cu ocazia sărbătorii naţionale romîne, vă exprim sincerele mele felicitări.

MOHAMED REZA PAHLAVI

Excelenţei sale Domnului dr. PETRU GROZA

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne

Bucureşti

Conform instrucţiunilor preşedintelui Republicii Federative Populare Iugoslavia, Iosif Broz-Tito, am onoarea, Excelenţă, să vă transmit — cu ocazia sărbătorii naţionale de 23 August — felicitările sale şi urările sale cele mai bune pentru poporul romîn.

Vă rog să primiţi, Excelenţă, asigurarea foarte înaltei mele consideraţiuni.

Insărcinat cu Afaceri ad-interim
al Republicii Federative Populare Iugoslavia
I. TOPALOSKI

Excelenţei sale Domnului dr. PETRU GROZA

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne

Bucureşti

Cu ocazia sărbătorii naţionale a Romîniei, rog pe Excelenţa voastră să primească felicitările mele sincere cît şi urările mele cele mai bune pentru prosperitatea patriei.

J. K. PAASIKIVI
Preşedintele Republicii Finlanda

Tovarăşului SIMION BUGHICI

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne

Bucureşti

De ziua sărbătorii naţionale — cea de a 10-a aniversare a eliberării Romîniei de către eroica Armată Sovietică — vă rog, tovarăşe ministru, să primiţi felicitările mele călduroase.

Vă urez noi succese în munca rodnică de întărire a păcii şi a colaborării internaţionale.

STANISLAW SKRZESZEWSKI
Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Polone

Tovarăşului SIMION BUGHICI

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne

Bucureşti

Cu ocazia celei de a 10-a aniversări a eliberării Romîniei de către glorioasa Armată Sovietică, primiţi, tovarăşe ministru, felicitările şi urările mele cele mai sincere. În cei zece ani care s-au scurs, poporul romîn a obţinut succese remarcabile în opera de construire a socialismului în ţara sa. El ocupă de asemenea un loc important în lupta pentru menţinerea păcii în lume.

Poporul cehoslovac urmăreşte cu bucurie succesele obţinute de poporul frate romîn şi stă ferm alături de el în lupta lui pentru noi succese.

Trăiască prietenia veşnică între poporul cehoslovac şi poporul romîn!

Să se dezvolte şi să se întărească lagărul păcii în frunte cu puternica Uniune Sovietică!

VACLAV DAVID
Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Cehoslovace

Intrecerea tractoriştilor

La chemarea tractoristului Vasile Stănescu pentru cucerirea titlului de „cel mai bun tractorist", au răspuns sute de tractorişti din staţiunile de maşini şi tractoare şi din gospodăriile agricole de stat din ţară. In campania de primăvară, mulţi, foarte mulţi au scris cu fierul de plug pe negrul pămîntului atîţia hantri încît graficele din staţiune sau din gospodărie n-au fost în stare să-i cuprindă. Şi-acum, în vară, bătălia pentru cucerirea acestui titlu de cinste se desfăşoară cu intensitate.

În regiunea Stalin s-au ridicat în campania de primăvară a acestui an mulţi tractorişti care prin realizările lor, prin depăşirile de plan obţinute, au ajuns mîndria regiunii. Numele lui Maminuţ şi Brendorfer de la S.M.T. Hărman, Prună şi Zaibăr de la S.M.T. Făgăraş, Roth şi Grăjdan de la S.M.T. Turnişor sînt cunoscute acum în întreaga ţară.

Numai în staţiunea de maşini şi tractoare Făgăraş luptă pentru cucerirea titlului 30 tractorişti. Insufleţiţi de avîntul întrecerii, hotărîţi să nu rămînă niciunul mai prejos, tractoriştii din această staţiune au muncit cu rîvnă şi în campania de primăvară au reuşit să obţină toţi rezultate frumoase, realizînd şi depăşind planul pe campanie.

Lupta continuă şi acum. Tractoristul Cucu l-a întrecut un timp pe Prună, fruntaşul din campania de primăvară. La rîndul lui, Prună munceşte încordat pentru ca să-şi păstreze locul cîştigat în primăvară. Pe de altă parte, Zaibăr şi-a propus să-i depăşească pe toţi cu ajutorul cuplului de două batoze acţionate de un singur tractor, cu care lucrează. Sînt şi alţi tractorişti care luptă să obţină rezultate din ce în ce mai bune. La recoltat, la dezmiriştit şi treierat continuă bătălia pentru hantri, pentru lucrări de calitate, pentru titlu. Tractoristul Cucu, în prima zi de muncă şi-a depăşit norma cu 3 la sută. Prună nu s-a lăsat mai prejos şi depăşirea lui a fost de 6 la sută. In primele zile, lupta a fost încordată şi depăşirile de normă au ridicat pe rînd cînd graficul lui Cucu, cînd pe cel al lui Prună. Şi fiecare din ei se străduieşte să ridice săgeata graficului mai sus, tot mai sus. Iată-l de pildă pe Cucu. In prima zi şi-a realizat norma în proporţie de 103 la sută, a treia zi 104, apoi 107... 115... 153 la sută. Nu e de mirare deci că în 10—12 zile de la începerea campaniei, el şi-a realizat planul în proporţie de peste 53 la sută.

Cu toate acestea, bătălia pentru cucerirea titlului de „cel mai bun tractorist" se dă numai între fruntaşi, iar atenţia conducerii staţiunii şi a organizaţiei de bază U.T.M. este îndreptată îndeosebi asupra acestora, neglijîndu-se rezultatele celorlalţi tractorişti.

Aceasta se datoreşte faptului că atît tovarăşii din conducerea staţiunii, cît şi comitetul organizaţiei de bază U.T.M. din staţiune au neglijat în ultimul timp importanţa acestei întreceri, n-au mai privit-o ca o întrecere cu caracter larg, ci au rezumat-o la o întrecere între fruntaşi.

In campania de primăvară, roadele muncii politice în rîndul tractoriştilor au fost destul de bogate, fapt dovedit de realizările obţinute de aceştia. Acum însă, roadele sînt mai slabe, avîntul e scăzut în întrecere. Şi dacă organizaţia de bază U.T.M. duce muncă insuficientă situaţia creată se datoreşte în mare măsură şi comitetului raional U.T.M. Făgăraş. Dacă pe la începutul campaniei, comitetul raional a sprijinit organizarea unei consfătuiri la care au participat mecanizatorii fruntaşi şi tineri ţărani muncitori fruntaşi —munca sa se rezumă aproape numai la aceasta. La consfătuire s-a împărtăşit experienţa bună, s-au popularizat fruntaşii, s-au realizat lucruri frumoase. Comitetul raional U. T. M. n-a urmărit însă după aceea cum sînt îndeplinite angajamentele luate, cum luptă mecanizatorii de la S.M.T. pentru traducerea în faptă a celor discutate la consfătuire. Un fapt care dovedeşte munca superficială a comitetului raional U.T.M. este acela că nici un membru al comitetului nu cunoaşte cum se desfăşoară întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist" şi nu sînt cunoscuţi nici fruntaşii din campania de vară.

Aspecte asemănătoare în privinţa problemei întrecerii pentru cucerirea titlului de „cel mai bun tractorist" se găsesc şi la comitetele raionale U.T.M. Mediaş, Sighişoara, Rupea şi Stalin. Astfel, tovarăşul Giuruşan, şeful secţiei organizaţii U.T.M. de la comitetul raional U.T.M. Stalin, nu cunoştea decît pe Maminuţ Gheorghe, fruntaşul staţiunii Hărman în campania de primăvară. Despre mersul întrecerii acum, despre fruntaşii campaniei de vară, nu cunoştea nimic.

Această situaţie nu este întîmplătoare. Lipsa de preocupare faţă de problema întrecerii, faţă de popularizarea fruntaşilor şi de sprijinirea tuturor celor ce luptă pentru titlul de cinste, porneşte de la comitetul regional U.T.M. Stalin. Tovarăşul Voileanu Andrei, şeful secţiei muncitoreşti-agrare, pretextează că este nou în muncă şi că, din această cauză, nu cunoaşte situaţia de pe teren.

De o lună şi mai bine de cînd i s-a încredinţat această muncă, tovarăşul Voileanu n-a „reuşit" decît o singură dată să se deplaseze pe teren şi atunci în grabă, pentru o singură zi. In timp ce pe teren se desfăşoară muncile agricole de vară şi atît tractoriştii cît şi activiştii comitetelor raionale au nevoie de îndrumare, tovarăşul Voileanu se mulţumeşte să lucreze rapoarte la sediul comitetului regional. Dar dacă tovarăşul Voileanu este nou în muncă, tovarăşul Seredoi, secretar al comitetului regional U.T.M. Stalin, fiind mai vechi şi cunoscînd lipsurile fostului comitet regional, putea să-l ajute mai mult pe tovarăşul Voileanu să intensifice întrecerea pentru cucerirea titlului de „cel mai bun tractorist".

Tovarăşul Seredoi n-a făcut însă acest lucru. Pentru lichidarea acestor lipsuri, pentru a da avînt tinerilor mecanizatori în întrecerea pentru cucerirea titlului de „cel mai bun tractorist" comitetul regional U. T. M. Stalin trebuie să ia urgente măsuri. Trebuie să lichideze cu felul de muncă birocratic, să treacă la acţiuni concrete, la întărirea muncii politice în rîndul mecanizatorilor. Numai în felul acesta regiunea Stalin va putea să prezinte candidaţi serioşi la titlul de „cel mai bun tractorist".

N. SIMIONESCU

Declarația lui Schmidt-Wittmack făcută reprezentanților presei germane și străine

BERLIN 27 (Agerpres). — A. D. N. transmite: La 26 august, Comitetul pentru problemele unității Germaniei a organizat o conferință de presă la care Schmidt-Wittmack, deputat în Bundestagul de la Bonn, a făcut o declarație în fața a numeroși reprezentanți ai presei germane și străine.

După o serioasă chibzuință — a declarat Schmidt-Wittmack — am venit la Berlin și m-am adresat guvernului Republicii Democrate Germane cu rugămintea de a-mi acorda posibilitatea să vorbesc de aici opiniei publice.

Fiind membru al fracțiunii Uniunii creștin-democrate (U.C.D. — partidul lui Adenauer — N. R.) din Bundestag și al Comisiei Bundestagului pentru problemele securității europene și pentru problemele privind întreaga Germanie, am avut posibilitatea, mai ales în ultima vreme, să cunosc temeinic metodele și aspectele politicii cancelarului federal, dr. Adenauer, care nu sînt comunicate opiniei publice și nici unui mare număr de deputați din Bundestag.

Datorită acestui fapt am ajuns la concluzia, mai ales în ultima săptămînă, bogată în evenimente, că linia urmată cu persistență de cancelar în domeniul politicii externe, îndreptată spre crearea comunității defensive europene, nu corespunde nici în cea mai mică măsură intereselor poporului nostru și poartă în sine o mare primejdie pentru tratative pașnice.

În decursul activității mele de mulți ani în calitate de președinte al Comitetului pentru problemele apărării al „Uniunii tinere a Germaniei" — organizație a U.C.D., m-am pronunțat, în conformitate cu principii cu adevărat democratice, pentru crearea unor contingente germane în cadrul „comunității defensive europene". Datorită rapoartelor unor membri ai departamentului lui Blank (care este de fapt Ministerul de război al Germaniei occidentale), cum ar fi locotenent-colonelul Ferber și general-maiorul Wirmer, precum și ale d-lui Blank însuși, mi-am făcut repede o imagine despre activitatea preliminară depusă de departamentul lui Blank.

M-am pronunțat pentru reînarmare dat fiind primejdia din răsărit care ni se invoca întotdeauna. Am crezut în posibilitatea unei adevărate influențe parlamentare asupra creării acestor forțe armate și spre acest lucru tindeam de la intrarea mea în Comisia Bundestagului pentru problemele securității europene.

Dar această speranță a fost spulberată mai ales în urma activității în cercul restrîns al Comisiei pentru problemele „comunității defensive europene".

Am ajuns la convingerea că cancelarul federal nu informează Bundestagul și comisiile sale despre importantele probleme ale politicii externe și ale înarmării și adoptă hotărîri contrare asigurărilor date de el opiniei publice și partenerilor săi din cadrul tratatului.

Ultimele evenimente, mai ales rezultatele conferinței de la Geneva, mi-au arătat, ca și multor alți oameni care gîndesc politic, că există cu adevărat posibilitatea slăbirii încordării internaționale pe calea tratativelor. Există de asemenea posibilitatea de a se duce pe aceeași cale tratative și în problema germană. De aceea mi se pare nejustă reînarmarea cu orice preț și încă în cu totul alte condiții decît acelea care au existat la apariția ideii „armatei europene".

Acest punct de vedere a fost confirmat în timpul discuțiilor cu unii deputați din Bundestag care cunosc personal condițiile din S.U.A. Așa de pildă, după reîntoarcerea dintr-o vizită făcută în S.U.A., Bucerius a declarat că în S.U.A. există cercuri influente puternice, interesate să se repete ceva asemănător cu o nouă zguduire coreeană. De aceea mi se pare că orientarea unilaterală spre politica americană este nechibzuită. În felul acesta Germania se lipsește de multe posibilități de a duce o politică independentă.

Aceste impresii și concluzii politice au dus la faptul că am început să mă desolidarizez de politica comunității defensive europene și am început să consider pregătirile militare din alt punct de vedere.

În ultima vreme s-au răspîndit știri din care rezulta că departamentul lui Blank a și terminat de fapt pregătirile pentru constituirea unei armate de 400.000 de oameni, alcătuită din 12 divizii, precum și a forțelor militare aeriene cu un efectiv de 80.000 de oameni. Dar aceste cifre nu mai corespund ultimelor date.

În conformitate cu hotărîrile adoptate la conferințele speciale secrete ale reprezentanților S.U.A. și Republicii federale, care au avut loc în iunie-iulie a. c. la Bad-Godesberg a fost pregătit un plan de mobilizare care prevede formarea unui contingent german alcătuit din 24 divizii și nu din 12 divizii, așa cum se prevăzuse inițial. Totodată s-a luat în considerație posibilitatea creării unei rezerve de încă 24 divizii.

În cursul acestor tratative, la care din partea S.U.A. au participat printre alții comandantul suprem al forțelor armate ale N.A.T.O., generalul Gruenther, iar din partea germană generalii Heusinger și Kruewell s-a hotărît ca un comitet special, alcătuit din experți militari americani și germani, să fie însărcinat cu pregătirea planurilor corespunzătoare concrete nu mai tîrziu de 1 noiembrie a. c. Din partea germană, în acest comitet urmează să aibă un rol conducător generalul Heusinger.

În cursul acestor tratative a fost adoptată o hotărîre specială cu privire la constituirea unor mari forțe militaro-aeriene germane și la constituirea unor formațiuni speciale cum sînt trupele aero-purtate. Se știe că depozitele de muniții americane pentru germani se află de multă vreme în așa zisul triunghiu de la Kaiserslautern.

Rămîne de văzut dacă cancelarul va informa parlamentul despre aceste acorduri secrete.

În ceea ce privește recrutarea de ofițeri pentru viitoarele forțe armate, trebuie să spunem că de multă vreme se lucrează la arhivele efectivului fostului wehrmacht german. arhive care, conform unor declarații confidențiale ale lui Blank, se află în întregime în departamentul său. Pe baza acestor arhive, încă înainte de a se proceda la actuala trimitere de chestionare, a fost efectuată selecționarea cadrelor în funcție de experiența acumulată de acestea în cursul celui de al doilea război mondial. Acest lucru s-a făcut în așa fel ca opinia publică să nu afle nimic.

Măsurile pregătite la departamentul lui Blank și elaborate de comun acord în cursul negocierilor susmenționate cu Statele Unite, urmează să intre în vigoare imediat după ratificarea tratatului cu privire la comunitatea defensivă europeană de către Franța și Italia. De aceea, conform dorinței exprimate în repetate rînduri de cancelar, se evită tot ceea ce ar putea neliniști opinia publică din aceste țări.

Deprimant pentru mine și pentru mulți colegi ai mei a fost faptul că toate acestea sînt ascunse organismelor parlamentare și exclud orice posibilitate de influențare din partea acestora.

Cel mai bine informat este doar cercul restrîns al Comisiei fracțiunii parlamentare a Uniunii creștin-democrate pentru problemele comunității defensive europene. Din această comisie în afară de mine fac parte, printre alții, deputații Lenz, Heye, Jaeger, Rasner, Bohrendsen și Kliesing. În același timp, această comisie parlamentară se ocupă de luni de zile de probleme și rapoarte generale, de probleme de ordin intern, ca de exemplu drepturile și datoriile soldatului, situația sa ca cetățean, regulamentul disciplinar etc.

Toate chestiunile esențiale le rezolvă cancelarul de unul singur. Ca urmare a acestui fapt, activitatea departamentului lui Blank este sustrasă într-o mare măsură influenței parlamentare.

Pînă și încercarea comisiei restrînse a fracțiunii parlamentare a U.C.D. pentru problemele comunității defensive europene de a crea o comisie pentru selecționarea cadrelor de viitori ofițeri, n-a dus momentan decît la tratative prelungite și n-a dat nici un rezultat. Blank a declarat propriei sale fracțiuni că nu a fost luată încă nici o hotărîre în problemele cadrelor. În același timp, el a citat recent într-o revistă americană numele acelora care urmează să fie numiți în posturi importante în comunitatea defensivă europeană.

Așa dar, parlamentul nu va putea împiedica pătrunderea în comunitatea defensivă europeană a unor elemente nedemocratice și naționaliste. Raportul prezentat Comisiei pentru problemele C.D.E. de către generalul Matzki de la poliția federală de frontieră, este un exemplu tipic în acest sens. Concepțiile de astăzi ale acestui general nu se deosebesc deloc de cele pe care le-a avut în trecut. Persoane de genul său consideră că celelalte state participante (la tratatul cu privire la comunitatea defensivă europeană — N.R.) nu vor fi în stare să pună la dispoziție un număr echivalent de divizii și de aceea ei leagă de comunitatea defensivă europeană speranțele lor de a-și asigura o situație dominantă în Europa.

Aceleași motive au fost invocate în discuția pe marginea problemei Saarului. Așa, de pildă, cancelarul a reușit să frîngă rezistența față de planul lui Van Naters chiar în propria sa fracțiune, indicînd în mod clar că după intrarea în vigoare a tratatului cu privire la comunitatea defensivă europeană, poziția Republicii federale s-ar consolida și în conformitate cu aceasta ar fi rezolvate celelalte chestiuni litigioase politice și economice.

Acest punct de vedere al cancelarului coincide cu părerea care domnește în cercurile industriei miniere și metalurgice (este vorba de cercurile „Uniunii europene a cărbunelui și oțelului" — N. R.), conform căreia potențialul german care este mai puternic va ajuta, firește, ca punctul de vedere german să capete o însemnătate deosebită.

Ca urmare a acestor fapte, mi-am dat seama că orientarea unilaterală a politicii cancelarului duce la încordarea în atmosfera politicii externe și poate avea în ultimă instanță consecințe neprevăzute pentru Germania.

Raportul cu privire la strategia atomică și la consecințele unui viitor război, raport prezentat la mijlocul lunii iulie a.c. de către generalul Heusinger în Comisia pentru problemele comunității defensive europene, dovedește acest lucru cu o claritate înspăimîntătoare. Generalul Heusinger a vorbit cu toată seriozitatea despre efectul bombelor atomice și despre necesitatea apărării.

Este lesne de înțeles că nu numai aceste împrejurări, ci și altele mai sus menționate, au pus pe gînduri și pe alți deputați Ca urmare a acestui fapt se pot auzi adesea obiecțiuni împotriva politicii duse de o singură persoană. Dar din păcate aceste obiecțiuni nu pot fi auzite decît în conversații particulare și într-un cerc restrîns. Acest lucru se explică prin faptul că în prezența cancelarului în fracțiunea U.C.D., este cu neputință exprimarea cu adevărat liberă de păreri atunci cînd se discută probleme importante. Comportarea sa autoritară, faptul că exagerează sau minimalizează conștient importanța problemelor, sistemul său de a exercita o influență personală asupra diverșilor deputați fac cu neputință exprimarea liberă a părerilor și discuțiilor aprofundate în sînul fracțiunii.

Acest lucru s-a manifestat și în faptul că orice rezistență conștientă a deputaților, chiar și în problemele de însemnătate secundară, avea ca rezultat boicotarea fățișă a acestor deputați. Îmi aduc aminte de un caz — devierea deputatului U.C.D., Muller Hermann, de la concepția comunității defensive europene.

Din această cauză situația acestui deputat în fracțiune s-a înrăutățit ulterior în mod considerabil.

Exact la fel stau lucrurile în ceea ce privește relațiile cu partenerii din coaliție. Este interesant de reținut că atunci cînd se iveau dificultăți, cancelarul chema la el pe conducătorii fracțiunilor sale la o convorbire între patru ochi și convingea pe fiecare în parte să accepte punctul său de vedere.

Cunoașterea acestor rînduieli permite să se înțeleagă de ce n-am putut face o asemenea declarație la Bonn. Dacă mai puneam încă la îndoială acest lucru, reacția trezită la Bonn îmi arată că în cazul cînd aș fi încercat să fac acolo o asemenea declarație, mi s-ar fi impus tăcere.

După ce am ajuns la această concluzie, am încercat totuși să îndemn chiar și la Bonn, pe colegi de seamă din fracțiune să adopte o poziție fermă față de cancelar.

Astfel, încă nu de mult am arătat cu insistență conducătorului fracțiunii, Von Brentano, și secretarului parlamentar (U.C.D.). Dr. Krone situația dificilă în care m-au adus convingerile mele. Am declarat că în prezent trebuie să se pună cu orice preț capăt alunecării pe drumul comunității defensive europene. Am spus că nu mai poate continua această situație în care problemele unificării și politicii interne sînt lăsate totdeauna pe ultimul plan, iar politica internă este serios amenințată de politica externă.

Am declarat în cadrul acestor convorbiri că este necesar, în sfîrșit, să se îndeplinească cu adevărat sarcina socială a U.C.D. După părerea mea, această revendicare s-a întărit în urma numeroaselor declarații din cercurile alegătorilor. Mă frămîntau îndeosebi problemele sociale nerezolvate din orașul meu natal, Hamburg. Deși acest curs al gîndurilor a găsit răsunet la deputații mai sus numiți, nu am putut totuși să constat la ei hotărîrea pentru acțiuni cît mai grabnice.

Este greu să arăt într-o declarație atît de scurtă toate momentele care m-au determinat ca după o luptă internă grea să renunț, în ultimă instanță, la activitatea mea politică și personală, la Bonn și Hamburg. Am ajuns la convingerea fermă că politica de forță nu poate duce nici la unificarea Germaniei, nici la rezolvarea rezonabilă a problemelor de politică externă. Privită prin prizma Bonnului, politica comunității defensive europene promovată de cancelarul federal Adenauer nu este altceva decît o expresie a acestei politici de forță și duce — după cum a arătat conferința de la Bruxelles — la impas.

Așa dar, am fost pus în fața alternativei de a aștepta mai departe sau de a-mi spune deschis părerea. M-am decis. Cu acest prilej aș vrea să asigur pe prietenii mei de partid și pe alegători că în urma acestui fapt nu am renunțat nici decum la principiile partidului nostru. În activitatea mea politică viitoare voi acționa în spiritul creștin-democrat pentru o politică a înțelegerii.

După ce și-a terminat declarația, Schmidt-Wittmack a răspuns la numeroase întrebări ale reprezentanților presei germane și străine.

Răspunzînd la întrebarea corespondentului ziarului vest-german „Süddeutsche Zeitung" cu privire la soarta viitoare a mandatului său de deputat în Bundestagul de la Bonn, Schmidt-Wittmack a declarat că pentru el personal aceasta este o chestiune secundară.

El a subliniat că l-a indignat profund percheziția efectuată la domiciliul său de către poliția de la Bonn, deși avea asupra sa mandatul de deputat, pe care-l are și acum după trecerea în Republica Democrată Germană. Din toate acestea reiese, a spus Schmidt-Wittmack, că vor să mă priveze cu orice preț de mandatul de deputat.

Răspunzînd apoi la întrebarea unui reprezentant al ziarului „Berliner Zeitung", Schmidt-Wittmack a dezmințit declarațiile mincinoase ale președintelui fracțiunii U.C.D./U.C.S. din Bundestagul de la Bonn, von Brentano, potrivit cărora el, von Brentano, nu l-ar fi cunoscut personal.

Vorbind despre rezultatele conferinței de la Bruxelles, a țărilor participante la „comunitatea defensivă europeană", Schmidt-Wittmack, răspunzînd la întrebarea unui corespondent al agenției A.D.N., a spus următoarele:

În rezultatul conferinței de la Bruxelles văd o dovadă a faptului că politica comunității defensive europene a ajuns la impas și că sarcina noastră sau mai degrabă sarcina Occidentului este de a face acum, în ultima clipă, o cotitură în politica externă.

La întrebarea cum își imaginează el calea unificării Germaniei. Schmidt-Wittmack a răspuns:

Aș încerca să înlocuiesc politica orientării unilaterale printr-o politică cu adevărat germană.

Răspunzînd la întrebarea unui corespondent al ziarului democrat berlinez „Neue Zeit" — „Cum apreciați poziția fracțiunii U.C.D. din Bundestag față de propunerile Camerei Populare a Republicii Democrate Germane?", Schmidt-Wittmack a subliniat că propunerile Camerei Populare a R. D. Germane n-au fost discutate în Bundestag.

La întrebarea unui corespondent al ziarului „Berlingske Tidende" din Copenhaga, Schmidt-Wittmack a declarat că nu a fost niciodată comunist sau marxist și că nu intenționează să devină comunist.

Un reprezentant al revistei vest-germane „Der Spiegel" l-a întrebat: Ați consimțit în septembrie anul trecut să candidați din partea U.C.D. în alegerile pentru Bundestag, deși știați să lupta electorală a fost organizată de partidul dumneavoastră exclusiv sub semnul comunității defensive europene. Ce v-a determinat, în ciuda acestui fapt, de a candida?

Schmidt-Wittmack a răspuns: Am fost vreme îndelungată adept al politicii comunității defensive europene. Am menționat aceasta și în declarația mea. Schimbarea s-a săvîrșit încet. Tocmai activitatea mea în Bundestag a dus la această schimbare a concepțiilor mele.

După ce Schmidt-Wittmack a răspuns la această întrebare, profesorul Norden care a prezidat conferința de presă, a anunțat că în ultimul timp pe adresa Comitetului pentru problemele unității Germaniei sosesc din partea a diferite persoane din Germania occidentală declarații în care acestea comunică că pînă anul trecut au fost partizani ai politicii comunității defensive europene, dar că evenimentele din ultimele luni i-au determinat să-și schimbe punctul de vedere. Va veni timpul, a spus profesorul Norden, cînd acești oameni se vor pronunța în mod deschis și își vor spune numele.

La întrebarea dacă îi este cunoscut ceva despre acordurile secrete relativ la „comunitatea defensivă europeană", Schmidt-Wittmack a declarat: În ceea ce privește aceste acorduri pot să spun numai că am cunoștință de unele lucruri.

Cuvîntul de încheiere a conferinței de presă a fost rostit de profesorul A. Norden, secretar al Comitetului pentru problemele unității Germaniei. El a subliniat că declarația lui Schmidt-Wittmack, deputat în Bundestag, arată că cercuri tot mai largi ale opiniei publice vest-germane își dau seama de pericolul pe care îl prezintă politica lui Adenauer.

Norden a chemat personalitățile din viața politică, economică și culturală a Germaniei occidentale, conștiente de răspunderea lor, să rupă hotărît cu politica de scindare a Germaniei dusă de Adenauer și să elaboreze la masa tratativelor, împreună cu reprezentanții Republicii Democrate Germane, propuneri constructive cu privire la rezolvarea problemei germane.

Unitatea Germaniei, a declarat Norden, poate fi realizată numai pe calea tratativelor.

În ajunul dezbaterilor din parlamentul francez

PARIS 27 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că la sfîrșitul ședinței consiliului de miniștri care a avut loc vineri și la care a participat și președintele republicii, Rene Coty, primul ministru Mendès-France a declarat ziariștilor că guvernul a examinat din nou problemele în legătură cu dezbaterile ce încep sîmbătă în Adunarea Națională cu privire la tratatul C.D.E.

Mendès-France a spus că, dată fiind gravitatea problemei, guvernul a hotărît să continue să-și asume răspunderile stabilite pe baza declarației sale de investitură.

Primul ministru a declarat că dezbaterile din Adunarea Națională vor necesita probabil mai multe scrutine.

★

PARIS 27 (Agerpres). — După cum anunță agenția „France Presse", adepții tratatului C.D.E. în Adunarea Națională franceză au pregătit o rezoluție cerînd Adunării să amîne dezbaterile asupra tratatului care urmează să înceapă sîmbătă. Rezoluția cere guvernului să elaboreze un protocol la tratatul C.D.E. prin care să se stabilească că acest tratat este subordonat pactului N.A.T.O.

Adunarea Uniunii franceze a adoptat o moțiune împotriva ratificării tratatului C. D. E.

PARIS 27 (Agerpres). — După cum anunță France Presse, Adunarea Uniunii franceze a adoptat cu 100 voturi contra 65 o moțiune împotriva ratificării tratatului armatei europene și a clauzelor anexe ale acestui tratat.

Declarația generalului De Gaulle

PARIS 27 (Agerpres). — Agenția France Presse transmite declarația făcută joi de generalul De Gaulle, care și-a exprimat împotrivirea sa hotărîtă față de tratatul armatei europene.

Zece ani de la eliberare — a declarat De Gaulle — se pare că o tresărire venită din adîncul sufletului național francez, va salva independența Franței. Complotul care urmărește să lipsească Franța de suveranitatea și de armata ei, să o despartă de teritoriile ei de dincolo de mare, pare să fie pe punctul de a eșua în fața opoziției naționale.

Timp de doi ani, a declarat De Gaulle în continuare, guvernele succesive au evitat să ceară poporului și parlamentului ratificarea, căci împotrivirea populară era limpede.

Națiunea s-a pus în mișcare. Voi toți, bărbați și femei franceze nu v-ați exprimat în zadar acum zece ani încrederea în patria eliberată, a declarat în încheiere generalul De Gaulle.

Declarațiile provocatoare ale lui Dulles

PEKIN 27 (Agerpres). — La 24 august, în cadrul unei conferințe de presă, secretarul de stat al S.U.A., Dulles a făcut o nouă declarație ostilă și provocatoare la adresa R.P. Chineze. El a spus că guvernul S.U.A. „a dat directive flotei americane să apere insula Formosa (Taiwan)... Insulele din apropiere deținute de naționaliști fac parte de asemenea din dispozitivul de apărare al Formozei".

Folosirea forțelor armate ale S.U.A. pentru a împiedica Armata Populară Chineză să elibereze aceste insule, a arătat Dulles, va fi stabilită de către cercurile militare. Departamentul de stat, a adăugat el, va fi întru totul de acord cu autoritățile militare, în această privință.

Deși Dulles a încercat să ascundă prin cuvinte vagi intențiile sale, purtătorii de cuvînt ai Departamentului de stat al S.U.A. și ai departamentului apărării au și anunțat la 23 august că flota a 7-a americană a primit ordin să-și extindă raza de acțiune pînă la insulele Penghu. Un purtător de cuvînt al departamentului marinei militare a S.U.A. a amenințat chiar cu intervenția flotei americane dacă Armata Populară Chineză de Eliberare va încerca să elibereze insula Quemoy în largul coastei provinciei Fukien.

Sesiunea Consiliului U. I. S.

MOSCOVA 26 (Agerpres). — TASS transmite:

Ședința plenară din dimineața zilei de 25 august a sesiunii Consiliului U.I.S. a început cu discutarea problemei admiterii de noi membri în Uniunea Internațională a Studenților. Raportul cu privire la această problemă a fost prezentat de Lionel Soto, secretar al U.I.S.

Raportorul a anunțat că Consiliul urmează să examineze trei cereri pentru admiterea ca membru asociat al Uniunii.

Lionel Soto a comunicat sesiunii că prima organizație studențească care a înaintat cererea pentru admiterea ca membru asociat este Uniunea națională a studenților din Anglia, Țara Galilor și Irlanda de nord, care a propus introducerea acestei forme de calitate de membru. Au depus cereri de asemenea Uniunea studenților din Israel și Uniunea națională a studenților din Africa de sud.

Discuțiile în jurul problemei admiterii de noi membri au fost foarte însuflețite.

Delegații la sesiunea Consiliului U.I.S. au aprobat în unanimitate ca membri asociați ai U.I.S.: Uniunea națională a studenților din Anglia, Țara Galilor și Irlanda de nord; Uniunea națională a studenților din Africa de sud și Uniunea studenților din Israel. Asistența a salutat cu căldură pe noii membri asociați ai U.I.S. care numără în rîndurile lor peste 100.000 de studenți.

Consiliul a aprobat acordul U.I.S. cu Uniunea școlilor superioare din Franța cu privire la colaborarea în viitorul an școlar. Consiliul U.I.S. a adoptat de asemenea hotărîrea de a împuternici Comitetul Executiv să continuie tratativele cu Uniunea națională a studenților din Camerun în legătură cu aderarea ei la U.I.S.

În ședința din dimineața zilei de 26 august au fost ascultate rapoartele președinților comisiilor, care au făcut recomandări pe marginea problemelor discutate în comisii.

★

În ședința din seara zilei de 26 august a sesiunii Consiliului U.I.S. care a fost prezidată de Bereanu (Romînia), primul a luat cuvîntul președintele Federației Mondiale a Tineretului Democrat, Bruno Bernini, care a mulțumit pentru primirea călduroasă de care s-au bucurat la Moscova participanții la sesiune.

Raportul „Bugetul U.I.S. pe 1954-1955" a fost prezentat de M. Ceh, membru în Comitetul financiar al U.I.S.

Consiliul a adoptat bugetul U.I.S. pe 1954-1955.

Evoluția evenimentelor internaționale dovedește neîncetat că politica „de pe poziții de forță" pe care o promovează cercurile conducătoare ale S.U.A. este sortită unui eșec sigur. După înfrîngerea suferită la conferința de la Geneva, diplomația americană a primit o nouă lovitură prin insuccesul conferinței de la Bruxelles.

Politică de pe „poziție de forță"

Desen de EUG. TARU

Campionatele europene de atletism

BERNA 27 (Agerpres). — Ziua a 3-a a campionatelor europene de atletism a fost marcată de succesele strălucite ale reprezentanților Uniunii Sovietice care au cucerit 7 medalii de aur și titlurile de campioni europeni.

Excelentă a fost comportarea atletelor sovietice. În cursa de 100 m. plat Irina Turova a trecut prima linia de sosire, realizînd timpul de 11"8/10, înaintea cunoscutei atlete olandeze Brouwer — 11"9/10.

Proba de disc a scos în evidență înalta măestrie a aruncătoarelor sovietice care au ocupat primele trei locuri. Titlul de campioană europeană a revenit atletei Ponomareva, care a aruncat discul la 48,02 m. Coechipierele sale Begliakova și Zîbina au realizat 45,79 m. și respectiv 44,77 m. Reprezentanta R.P.R., Lia Manoliu, s-a clasat pe locul 8 cu 43,86 m. dintr-un lot de 17 finaliste.

Recordmana mondială Nina Otkolenko (U.R.S.S.) a cîștigat într-un stil impresionant cursa de 800 m. plat, învingînd pe atleta engleză Leather. Otkolenko a marcat timpul de 2'08"8/10.

Cunoscuta polisportivă sovietică Alexandra Ciudina a ieșit învingătoare în proba de pentatlon, totalizînd 4.523 puncte.

În finala probei de 400 m. plat bărbați, atletul sovietic Ardalion Ignatiev a obținut victoria cu timpul de 46"6/10, realizînd un nou record al campionatelor europene.

Proba de decatlon a fost cîștigată de sportivul sovietic Kuznețov, iar în proba de 50 km. marș victoria a revenit tot unui atlet sovietic Jukov.

La aruncarea greutății, pe primul loc s-a clasat atletul cehoslovac Shobla, care a realizat o performanță de 17,20 m. Locurile următoare au fost ocupate de atleții sovietici Grigalka — 16,69 m. și Heinaste — 16,27 m. Atletul romîn Gabriel Georgescu s-a clasat al 7-lea cu un rezultat de 15,48 m. — dintr-un lot de 16 finaliști.

Campionatele continuă astăzi și mîine cînd vor avea loc ultimele probe.

Răspuns la întrebările cititorilor

Ce sînt obligațiunile C.E.C. 4% cu cîștiguri

Publicăm mai jos o serie de răspunsuri la unele întrebări în legătură cu lansarea obligațiunilor C.E.C. 4 la sută cu cîștiguri.

Întrebare: Ce sînt obligațiunile C.E.C. 4 la sută cu cîștiguri?

Răspuns: Obligațiunile C.E.C. 4 la sută cu cîștiguri sînt un nou mijloc pus la dispoziția populației pentru a-și plasa în bune condiții și în mod avantajos disponibilitățile bănești, oferind deținătorilor de obligațiuni posibilitatea de a realiza importante cîștiguri.

Venitul la aceste obligațiuni, în locul unei dobînzi fixe de 4 la sută, se plătește sub formă de cîștiguri prin trageri la sorți. Tragerile la sorți sînt de două feluri: de bază și suplimentare. Tragerile la sorți de bază au loc din 2 în 2 luni, iar tragerea suplimentară are loc o singură dată pe an. La tragerile de bază iau parte toți deținătorii de obligațiuni, indiferent de data la care au fost cumpărate obligațiunile. La tragerea suplimentară participă numai acei deținători care au cumpărat obligațiunile cu cel puțin 9 luni înainte de data tragerii suplimentare. La tragerile de bază și suplimentare, deținătorilor de obligațiuni li se acordă în fiecare an 25.000 de cîștiguri în valoare totală de 14.101.200 lei.

Cîștigurile la tragerile de bază sînt de: 25.000, 10.000, 5.000, 1.000 și 400 lei.

La tragerea suplimentară, în afară de aceste cîștiguri, se mai oferă un cîștig de 25.000 lei. Prin aceasta se urmărește stimularea celor care-și plasează banii cumpărînd obligațiuni pentru un timp mai mare de 9 luni. Aceste obligațiuni participă și la tragerile de bază.

Întrebare: Care este valoarea unei obligațiuni și cum se repartizează cîștigurile?

Răspuns: Obligațiunile sînt de 3 valori: 200, 100 și 50 lei. Obligațiunea de bază este de 200 lei, iar la tragerile la sorți deținătorii de obligațiuni de 200 lei primesc cîștigul întreg. Obligațiunile de 100 și 50 lei sînt fracțiuni ale obligațiunii de bază; la tragerile la sorți, acestora le revine jumătate sau un sfert din cîștig. Presupunînd că iese la sorți obligațiunea nr. 8, seria nr. 15.657 cu un cîștig de 35.000 lei, iar această serie este împărțită în obligațiuni de 100 lei, cîștigătorului care are o obligațiune de 100 lei i se dă 17.500 lei, iar restul de 17.500 se va acorda cîștigătorului care are cealaltă obligațiune de 100 lei cu același număr de serie și de obligațiune. Obligațiunilor de 50 lei le revine un sfert din cîștig, adică 8.750 lei.

Întrebare: Care este prețul de cumpărare a unei obligațiuni?

Răspuns: De la 1 septembrie 1954 pînă la 30 septembrie 1954 prețul de vînzare către cetățeni a obligațiunilor C.E.C. 4 la sută este egal cu valoarea nominală a obligațiunii, adică 200, 100 și 50 lei. De la 1 octombrie 1954, unitățile și ghișeele C.E.C. din întreprinderi și instituții vor vinde aceste obligațiuni după cum urmează: în prima chenzină a lunilor noiembrie, ianuarie, martie, mai, iulie și septembrie prețul obligațiunii de 200 lei este de 202 lei, în a doua chenzină a acestor luni prețul este de 203 lei, iar în lunile cînd au loc tragerile: în prima chenzină 204 lei și în a doua chenzină 205 lei. Pentru obligațiunile fracționare de 100 și 50 lei se plătește jumătate sau un sfert din prețul obligațiunii de 200 lei.

Întrebare: Cînd și cum se pot vinde obligațiunile?

Răspuns: Se pot vinde oricînd și oricui, fiind nenominale (la purtător). Unitățile C.E.C. de la orașe și sate cumpără oricînd obligațiunile de la posesorii lor la valoarea nominală, adică 200, 100 și 50 lei.

Întrebare: Cum pot cetățenii să-și procure aceste obligațiuni în localitățile unde nu există unități C.E.C.?

Răspuns: Acolo unde C.E.C.-ul nu are unități sau unde nu există ghișee de întreprinderi și instituții, vor fi desemnați împuterniciți C.E.C. care vor sta la dispoziția populației pentru aceste operațiuni.

Întrebare: Care sînt avantajele deținătorilor de obligațiuni?

Răspuns: În afară de cîștigurile acordate cu ocazia tragerilor de bază și suplimentare, deținătorii de obligațiuni au următoarele avantaje:

— Plasament sigur și secret al surplusului de bani. Obligațiunea nefiind nominală nu se înscrie pe ea numele deținătorului, putînd fi astfel cumpărată și vîndută fără nici o formalitate.

— Atît valoarea obligațiunilor, cît și cîștigurile sînt scutite de orice fel de impozite și taxe.

— Dreptul de a cumpăra obligațiuni C.E.C. este nelimitat. deci orice cetățean poate cumpăra ori cîte obligațiuni dorește participînd cu toate atît la tragerile de bază, cît și la tragerea suplimentară, în acest fel, posesorii de obligațiuni își măresc posibilitățile de cîștig.

Întrebare: Cînd are loc prima tragere la sorți?

Răspuns: Prima tragere de bază are loc la 30 octombrie 1954, iar prima tragere suplimentară la 30 septembrie 1955.

La prima tragere suplimentară vor participa deținătorii care vor cumpăra obligațiunile între 1 septembrie — 31 decembrie 1954.

REDACȚIA: București, Piața Scînteii Tel. Nr. 7.81.00. Secția scrisori Tel. Nr. 7.88.91. DIFUZAREA: Tel. Nr. 6.38.77. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin" — Piața Scînteii